

Τσουκαλαδιώτικα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΣΟΥΚΑΛΑΔΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5 | ΓΕΝΑΡΗΣ - ΜΑΡΤΗΣ 2014

διανέμεται δωρεάν

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Το Γενάρη έγινε η συνάντηση που είχαμε ζητήσει με τη διοίκηση του ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ Α.Ε.

Η συνάντηση (που έκλεισε ο Δήμαρχος και στην οποία παρευρέθη), έγινε στα Κεντρικά Γραφεία του ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ Α.Ε.

Από την εταιρεία συμμετείχε ο Πρόεδρος και δυο υπηρεσιακοί παράγοντες.

Στη συνάντηση ήταν παρούσα αντιπροσωπία από συγχωριανούς και συγκεκριμένα οι Σταματέλος Νίκος (πρόεδρος της επιτροπής αγώνα του χωριού), Ροντογιάννης Σπύρος (τοπικός σύμβουλος) και Ροντογιάννης Κώστας (εκπρόσωπος της Λαϊκής Συσπείρωσης στο δήμο), όπως είχαμε αποφασίσει στο χωριό.

Τέθηκε από τους δικούς μας εκπροσώπους στον πρόεδρο το ερώτημα ΟΛΩΝ των κατοίκων:

ΠΟΤΕ ΘΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟ 2010

Πιο συγκεκριμένα να προχωρήσει η εταιρεία σε επαναπροσδιορισμό των ορίων των ιδιοκτησιών, με απαρχή την δημοσίευση στο ΦΕΚ (εφημερίδα της κυβέρνησης) της απόφασης για την δημοπράτηση του έργου. Ταυτόχρονα να μπορούν οι κάτοικοι να κάνουν δικαιοπράξεις αγνοώντας τα λάθη του κτηματολογίου με τις προϋποθέσεις που απαιτούνταν προ κτηματολογίου. (τοπογραφικό, υπεύθυνη δήλωση και σύμφωνη γνώμη των γειτόνων).

Θέσαμε επίσης το ερώτημα για τα έξοδα που έχουν κάνει μέχρι σήμερα οι κάτοικοι.

Ο πρόεδρος μας απάντησε ότι:

1. Ισχύει η δέσμευση της προηγούμενης διοίκησης.
2. Η δημοσίευση θα γίνει μέσα στον Μάρτη.
3. Θα φροντίσει η εταιρεία να σταλούν όλες οι απαραίτητες οδηγίες τόσο για την διαδικασία των δικαιοπραξιών όσο και για την προετοιμασία του επαναπροσδιορισμού των ορίων για να γίνει σωστά και γρήγορα.
4. Για το θέμα των μέχρι τώρα εξόδων των κατοίκων του χωριού ...δεν είπα τίποτα.

Τον Μάη έχουμε διπλές, ίσως και τριπλές εκλογές και ο Μάρτης είναι προεκλογικός μήνας.

Έχουμε καεί από προεκλογικές περιόδους αυτά τα 10 χρόνια.

Η γνώμη μας ήταν να περιμένουμε τους δύο μήνες που απομένουν μέχρι το τέλος Μάρτη.

Ταυτόχρονα όμως να εξαγγείλουμε από τώρα κινητοποιήσεις από τον Απρίλη.

Αυτά έγιναν το Γενάρη.

Όμως Απρίλη έχουμε σε 15 μέρες κι ακόμη δεν έχει γίνει τίποτα.

Περιμένουμε από τη νέα διοίκηση του κτηματολογίου να υλοποιήσει τη δέσμευσή της εταιρίας ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ, να εκδώσει δηλαδή αυτές τις μέρες το ΦΕΚ για επανακαταμέτρηση της περιοχής και δυνατότητα δικαιοπραξιών από τους κατοίκους, όπως έχει συμφωνηθεί. Οποιαδήποτε διαφορετική εξέλιξη συνιστά για μας εμπαιγμό.

Ταυτόχρονα, επειδή δεν έχουμε καμία αυταπάτη, μέχρι το τέλος Μάρτη θα ξανασυζητήσουμε στο χωριό για την κλιμάκωση του αγώνα μας.

Τον τελικό λόγο τον έχετε εσείς, ΟΛΟΙ ΜΑΣ

Προβλήματα του χωριού μας που παραμένουν και περιμένουν.....

Ανοικτή επιστολή του Πολιτιστικού Συλλόγου Τσουκαλάδων προς τις Δημοτικές παρατάξεις του Δήμου Λευκάδας

Το χωριό μας κατεχοχρήν αγροτικό, τα τελευταία όμως χρόνια και τουριστικό, πλούσιο σε τοπική ιστορία, κοινωνικούς αγώνες και προσφορά στον τόπο, με καταξιωμένο μορφωτικό ανθρώπινο δυναμικό, χωριό φιλόξενο με ανθρώπους του καθημερινού μόχθου και της βιοπάλης με δημιουργικούς νέους που δραστηριοποιούνται για να το διατηρήσουν ζωντανό, προσπαθεί με κάθε τρόπο να αντέξει στις προκλήσεις των καιρών και να έχει τη δική του συνέχεια και ανάπτυξη. Η ανάπτυξη ενός τόπου, κατ'επέκταση φυσικά και του δικού μας, η βελτίωση της καθημερινότητας και του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων του, δεν εξαρτάται από την προσωπική, ατομική προσπάθεια και δραστηριοποίηση τους αλλά είναι υποχρέωση του κράτους με την στήριξη του Δήμου όπου ανήκουν.

Ξεχασμένοι, αφημένοι στην τύχη μας από τις δημοτικές αρχές τα τελευταία χρόνια, (ακόμα και με χωρίς καμιά αναφορά του χωριού μας σε επίσημα έντυπα και τουριστικούς οδηγούς) καλούμε τους υποψήφιους Δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους όλων των δημοτικών παρατάξεων να πάρουν θέση στα καίρια προβλήματα του χωριού μας.

•Υδρευση: Είναι νωπά σε όλους μας τα προβλήματα υδροδότησης που αντιμετώπιζε το χωριό μας τους καλοκαιρινούς μήνες του 2013 με τις συχνές και πολύωρες διακοπές του νερού. Βασικά απαιτείται αντικατάσταση αντλιοστασίου και αγωγού καθώς και συντήρηση των δεξαμενών του χωριού.

• Αποχέτευση: Ολοκλήρωση του αποχετευτικού δικτύου και σύνδεση του με το βιολογικό καθαρισμό της Λευκάδας που η υλοποίηση του θα συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη του τόπου μας.

• Κτηματολόγιο: Υλοποίηση της απόφασης επανακαθορισμού των αγροτεμαχίων και αποπεράτωση του. Επίσης να γίνονται οι δικαιοπραξίες σύμφωνα με το καθεστώς πριν του κτηματολογίου. Ελπίζουμε να μην ανοίξει γραφείο κτηματολογίου πριν τις εκλογές όπως συνηθίζεται.

• Παραλίες: Αξιοποίηση των τοπικών παραλιών (Πευκούλια, Γυαλού Σκάλα, Κάτω Σκαλί, Καμίνια) προς όφελος των πολιτών. **Προστασία από το φαινόμενο της διάβρωσης των ακτών. Να μην πωληθεί η άμμος και να επιστραφεί στις παραλίες από όπου έφυγε.**

•Αγροτική οδοποιία – Ζώνες Πυροπροστασίας: Συντήρηση

των υπαρχόντων αγροτικών δρόμων και δημιουργία ζωνών πυρασφάλειας.

•Επαρχιακός δρόμος: Συντήρηση και αποκατάσταση ζημιών του επαρχιακού δρόμου Λευκάδας – Τσουκαλάδων. Αύξηση του φωτισμού και βελτίωση της οδοσήμανσης.

•Πολιτιστικό Κέντρο: Ένταξη σε πρόγραμμα και χρηματοδότηση διαμόρφωσης του δημοτικού σχολείου στα Καλυβάκια σε πολιτιστικό Κέντρο Τσουκαλάδων.

•Γήπεδο: Διαμόρφωση αγωνιστικού χώρου και τοποθέτηση χλοοτάπητα. Κατασκευή κερκίδων και συντήρηση αποδυτηρίων.

• Παρεμβάσεις στο χωριό: Διαμόρφωση και αξιοποίηση του εσωτερικού του χωριού (Πλατεία, παιδική χαρά, αύξηση φωτισμού, καθαριότητα, στάθμευση, διαμόρφωση παλιάς δεξαμενής, αξιοποίηση του παλιού λιοτριβιού).

Οι εκλογές πλησιάζουν, στα προγράμματα σας και στις προεκλογικές σας επισκέψεις στο χωριό μας η τοποθέτηση σας πάνω στα προβλήματα που αναφέρουμε θέλουμε να είναι ουσιαστικές και οι λύσεις που θα προτείνετε ρεαλιστικές και άμεσα υλοποιήσιμες.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ – ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας στην πορεία του μέχρι τώρα, πάντα προσπαθούσε να αντέξει στις δυσκολίες και στις προκλήσεις των καιρών, να δίνει διεξόδους, να φέρνει κοντά του και να δραστηριοποιεί περισσότερους ανθρώπους, γιατί

πίστευε και πιστεύει ότι μέσα από την συλλογική δουλειά και δράση ο κόσμος μας γίνεται καλλίτερος δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα αισιόδοξο αύριο. Έτσι και τώρα σ' αυτή την πραγματικά πολύ δύσκολη εποχή που ζούμε προσπαθεί όχι μόνο να μείνει ζωντανός, αλλά να παράγει έργο και να προσφέρει στην μικρή μας κοινωνία. Για να μπορέσει να το πετύχει αυτό χρειάζεται την στήριξη, την συμβολή, την προσφορά και την δραστηριοποίηση περισσότερων κατοίκων του χωριού μας.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα, το Σάββατο 21 Δεκέμβρη, πραγματοποιήσαμε για τα παιδιά μια μικρή γιορτή με Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και προβολή ταινίας μικρού μήκους.

Εκδώσαμε το ημερολόγιο του 2014 που μέσα από παλιές ασπρό-

μαυρες φωτογραφίες μας ξύπνησε αναμνήσεις του χτες και μας ταξίδεψε σε μια άλλη εποχή. Όποιος ενδιαφέρεται να το αποκτήσει μπορεί να επικοινωνήσει μέσω της εφημερίδας μας ή να έρθει σε επαφή με τα μέλη του ΔΣ του Συλλόγου.

Στις 28 Δεκέμβρη πραγματοποιήσαμε με επιτυχία τον ετήσιο χορό μας μαζί με την ποδο-

σφαιρική ομάδα του χωριού μας «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» στο κέντρο 'ΧΑΡΑΜΑ'. Η αίθουσα γέμισε με φίλους και μέλη των Συλλόγων που γλάντησαν μέχρι τα ξημερώματα ξεφεύγοντας για λίγο από την καθημερινότητα.

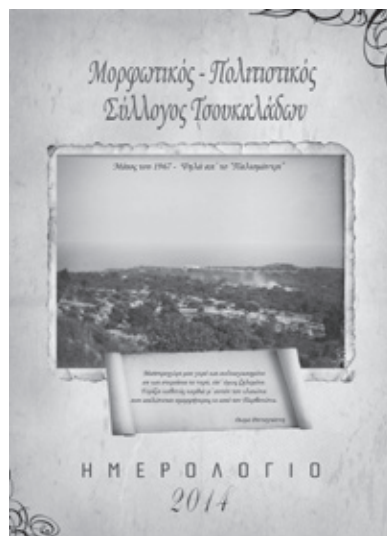
Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος κόψαμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας μαζί με την ομάδα στο πα-

λιό σχολείο στα Καλυβάκια στις 2 του Φλεβάρη. Γέμισε η αίθουσα του Σχολείου με κόσμο και τα παιδιά πήραν με χαρά τα δώρα που μοίρα-

σε ο Αι Βασίλης, που ήταν προσφορά των συλλόγων.

Συγκεντρώσαμε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης για τους συνανθρώπου μας στην Κεφαλονιά, που πλήγηκαν από τους τελευταίους σεισμούς, εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο το ενδιαφέρον μας και την συμπαραστάση μας. Ευχαριστούμε πολύ όλα τα μέλη του Συλλόγου και τους συγχωριανούς μας που ανταποκρίθηκαν σ αυτή την προσπάθεια μας. Τα είδη που συγκεντρώσαμε τα στείλαμε στην Κεφαλονιά σε συνεργασία με την Ένωση Γονέων και Κηδεμόνων του νομού μας.

Στις 1 του Μάρτη, τελευταίο Σάββατο της Αποκριάς πραγματοποιήθηκε το παιδικό αποκριάτικο πάρτι στο σχολείο στα Καλυβάκια. Παρά τον άσχημο καιρό, αρκετοί μικροί μας φίλοι μαζί με τους γονείς τους, ντυμένοι με τις αποκριάτικες στο-

λές τους γέμισαν την αίθουσα του σχολείου, στολισμένη με αποκριάτικο διάκοσμο, χόρευαν, διασκέδασαν, και έπαιζαν με τον κλόουν.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Τσουκαλαίων ευχαριστεί τους παρακάτω νέους συνδρομητές:

- Δρούδε Χρήστο
- Ροντογιάννη Ε. Θεόδωρο
- Σταματέλο Γιώργο του Ευαγγέλου
- Σταματέλο Ν. Κώστα (Ζορμπά)
- Παπαδόπουλο Ιωάννη (Αμερική)
- Ροντογιάννη Σπ. Δημήτριο

Εαν κάποιος συνδρομητής δεν λαμβάνει την εφημερίδα, παρακαλείται να επικοινωνήσει μαζί μας.

● Η οικογένεια του Ζώη Σταματέλου έδωσε 100 ευρώ στο σύλλογο στη μνήμη της συζύγου και μητέρας Κλαίρης Σταματέλου.

● Ο Ηλίας Ροντογιάννης (Ματαφίας) έδωσε 100 ευρώ.

● Η Μαρίνα Ροντογιάννη (Καφούση) έδωσε 50 ευρώ.

● Ο Γεράσιμος Βεργίνης πρόσφερε την εκτύπωση του 4ου φύλλου της εφημερίδας.

Η εφημερίδα Τσουκαλαδιώτικα για την έκδοσή της και τη διανομή της σε όλους όσους αγαπούν και πονάνε αυτό τον τόπο στηρίζετε αποκλειστικά στις συνδρομές και στις διαφημίσεις των επαγγελματιών που επέλεξαν να διαφημιστούν μέσα από τις σελίδες της.

Γι' αυτό παρακαλούμε για την εξόφληση των συνδρομών (15 ευρώ για Ελλάδα και 40 για εξωτερικό). Η εφημερίδα στέλνεται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ σε συνδρομητές.

Λόγω αδυναμίας της εφημερίδας να ανταπεξέλθει στο κόστος εκτύπωσης από αυτό το φύλλο θα κυκλοφορεί κάθε τρεις μήνες και σε δίχρωμη έκδοση.

Τσουκαλαδιώτικα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΣΟΥΚΑΛΑΔΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Δ.Σ. Πολιτιστικού Συλλόγου

E-mail: tsoukaladiotika@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Βεργίνης Αποστόλης
Ροντογιάννης Κώστας
Σταύρου Παναγιώτα

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Βεργίνης Αθανάσιος, Σταματέλος Νίκος, Βεργίνη Βίκη,
Σταματέλος Ηλίας, Βασιλείου Ηλίας, Σταματέλος Γιώργος
Ροντογιάννης Γεώργιος, Ροντογιάννης Νίκος, Βεργίνης Κώστας,
Βεργίνης Η. Μάκης, Βεργίνης Ν. Μάκης, Σταματέλου Τασία,
Σταματέλου Ρούλα, Βρεττός Λάμπρος, Ροντογιάννης Σπύρος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΤΥΠΟ CENTER
Γεράσιμος Βεργίνης
τηλ. 2645023805
E-mail: typoce@otenet.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣ/ΚΟΥ 15 ΕΥΡΩ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣ/ΚΟΥ 40 ΕΥΡΩ

Τα ευνυπόγραφα κείμενα και οι επιστολές των αναγνωστών δεν εκφράζουν απαραίτητα την άποψη του Συλλόγου μας.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΩΝ

Γράφει και σχολιάζει
ο Πρόεδρος του
Εργατικού Κέντρου
Λευκάδας – Βόνιτσας
Νίκος Σταματέλλος

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΛΕΥΚΑΔΑΣ - ΒΟΝΙΤΣΑΣ

Υποθαλάσσια ζεύξη Λευκάδας: αναγκαιότητα, οφέλη και ζημίες Ποιοι θα πληρώσουν το μάρμαρο;

Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων στη χώρα μας, ειδικά από το 2000 άρχισε να γιγαντώνεται σε όλους τους τομείς. Τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης παίρνει την μορφή χιονοστιβάδας, αλλάζει ριζικά τους όρους λειτουργίας της οικονομίας, του κράτους, ισοπεδώνει την προοπτική βελτίωσης της ζωής του λαού. Το εκτεταμένο αυτό πρόγραμμα, άλλοτε βαφτίστηκε «μετοχοποίηση», άλλοτε «αποκρατικοποίηση» κι άλλοτε «αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας.

Το ίδιο ταξικό χρέος που τους καθοδηγεί να αποστερούν το λαό από μισθούς, συντάξεις, κοινωνική φροντίδα, εργασιακά δικαιώματα, το ίδιο αυτό ταξικό χρέος τους καθοδηγεί να αποστερούν το λαό και από τη δημόσια περιουσία του.

Ξεπουλάνε τη ΔΕΗ, από δίκτυα μέχρι φράγματα, ξεπουλάνε αεροδρόμια, λιμάνια και σιδηροδρόμους, ξεπουλάνε το νερό, το φυσικό αέριο και τους αυτοκινητόδρομους, μέχρις τουριστικά ακίνητα, ξεπουλάνε από παραλίες μέχρι νησάκια, ξεπουλάνε τη γη, τον ήλιο, τον αέρα και τη θάλασσα!

Η συγκυβέρνηση, σαν κατακτητής αρπάζει δημοτική-λαϊκή περιουσία (31,35 στρ. δημοτική περιουσία στα Βαρδάνια και 558,6 στρέμματα των παλαιών αλκικών Λευκάδας, και δυο οικοπέδα στην Βασιλική 9 στρέμματα), και την παραδίδει βορά στην κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων στον τουρισμό και στην αναψυχή.

Είχε προηγηθεί το ξεπούλημα της ΜΑΡΙΝΑΣ με την μορφή των ΣΔΙΤ πριν ακόμα ψηφιστεί ο σχετικός Νόμος.

Τώρα ωρίμασε το έργο της υποθαλάσσιας ζεύξης. Για να μην αργήσει ο επενδυτής να πλουτίσει, ένα μεγάλο κομμάτι του ιχθυοτροφείου θα του δοθεί για να κατασκευάσει ΜΑΡΙΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΚΑΦΩΝ. Συντονισμένα (καθαρά κρατικό έργο) θα ανοίξει και ο διαυλος.

Έτσι λοιπόν οι Λευκαδίτες, αλλά και οι Ξηρομερίτες, θα αρχίσουν να πληρώνουν τα πήγαινε-έλα. Όσο για τους τουρίστες τα «χαμηλού κόστους διόδια που όχι μόνον δεν θα αποτελέσουν αντικίνητρο στην διέλευση, αλλά συγκριτικό πλεονέκτημα για την επιλογή της Λευκάδας ως Τουριστικό προορισμό πρώτης επιλογής»!!!! (ΝΕ ΠΑΣΟΚ).

Έτσι απλά οι ντόπιοι φωστήρες-σωτήρες, μας

λένε ότι η ανάπτυξη θα έρθει όταν θα βάλουν και σε μας διόδια. **Η απρόσκοπτη μετακίνηση εργατοϋπαλλήλων, αγροτών, επαγγελματιοτεχνών-εμπόρων και από τις δυο πλευρές του «αυλακιού» ήταν που εμποδίζει την ανάπτυξη.....** δεν έδιναν κίνητρο για περισσότερους τουρίστες.

Μας λένε ότι το θέμα της υποθαλάσσιας είναι λυμένο από παλιά. Ρωτάμε από ποιους και για ποιους;

Ποιοι θέλησαν σχεδίασαν και δρομολόγησαν ένα έργο με σύμβαση παραχώρησης που θα πληρώνει ο λαός για να θησαυρίζουν οι «εθνικοί μας εργολάβοι» και μαζί μ' αυτούς κάποιοι από το ντόπιο πολιτικό-οικονομικό κατεστημένο.

Είναι οι ίδιοι που από διάφορες θέσεις και ιδιότητες μετά την μεταπολίτευση, εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση αύξησαν τις περιουσίες τους, δρομολόγησαν τις ιδιωτικοποιήσεις με το ξεπούλημα λαϊκής περιουσίας και κατέστρεψαν το μοναδικό περιβάλλον (προστατευμένο κατά τα άλλα) και τα παραγωγικά ιχθυοτροφεία.

Γ' αυτό τα διόδια δεν είναι το μόνο πρόβλημα του συγκεκριμένου έργου.

Το ξεπούλημα στο μεγάλο κεφάλαιο της λαϊκής περιουσίας έτσι ή αλλιώς είναι έγκλημα.

Η παραχώρηση δημόσιας γης για 40 και πάνω χρόνια όπως έγινε και με την ΜΑΡΙΝΑ είναι έγκλημα.

Η καταστροφή του ιχθυοτροφείου-υδροβιότοπου είναι έγκλημα.

Το μόνο τους επιχείρημα είναι ότι θα αναπτυχθεί ο τουρισμός και θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Ποιόν κοροϊδεύουν; Μετά την είσοδο μας στην ΕΕ μόνο ο τουρισμός αναπτύσσεται... Όλα τ' άλλα καταστράφηκαν (κυρίως ο πρωτογενής τομέας). Ο τουρισμός έχει ανάγκη έργων υποδομής που με όλα τα «πακέτα» της ΕΕ τόσα χρόνια δεν υλοποίησαν. Λύθηκαν τα προβλήματα ύδρευσης αποχέτευσης; Υπάρχει η απαραίτητη υποδομή στις παραλίες; Πόσοι βιολογικοί καθαρισμοί λειτουργούν σωστά προστατεύοντας το περιβάλλον; Ποια αντιπλημμυρικά έργα έγιναν και ποια για την αντισεισμική θωράκιση;

Τέλος εξ' ίσου κρίσιμο, ποια ποιότητα υπηρεσιών μπορεί να παρέχουν εργαζόμενοι 12ωρης και

14ωρης απασχόλησης, για ένα κομμάτι ψωμί και που για πάνω από το 50% είναι ανασφάλιστοι;

Αυτοί που υπερασπίστηκαν το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής (ψηφίζοντας να σε όλα τα μνημόνια για να σώσουν τη χώρα!!), αυτοί που καμάρωναν για την ανατροπή του «ασφαλιστικού των δημοσίων υπαλλήλων» και την κλοπή της 13ης και 14ης σύνταξης από τους συνταξιούχους, αυτοί που με θέρμη αγωνίστηκαν για την «απελευθέρωση των οδικών μεταφορών», αυτοί τάζουν θέσεις εργασίας ακόμα και στα διόδια, για να εξαγοράσουν συνειδήσεις και ψήφους.

Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, της λιτότητας, της επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων, της ασυδοσίας, της διαφθοράς του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου, είναι η πολιτική που έφθασε τη χώρα ως εδώ.

Με την ίδια πολιτική οι ίδιοι που μας οδήγησαν στην καταστροφή θέλουν να μας σώσουν!!!

Εργαζόμενοι Λευκαδίτες και Ξηρομερίτες Μόνο ο λαός μπορεί να αποτρέψει το ξεπούλημα της περιουσίας του και να αποτρέψει το παραπέρα χαράτσωμα και με την επιβολή διοδίων.

Απαιτείται συλλογικός και συντονισμένος αγώνας κατά αυτού του σχεδιασμού της συγκυβέρνησης της Αθήνας και των ντόπιων εκπροσώπων της.

Να μην μείνουμε απαθείς και άπραγοι.

Να μην τους πιστεύουμε, μας υβρίζουν όταν μας λένε ότι με τα διόδια και το ξεπούλημα έρχεται η ανάπτυξη.

Μια ανάπτυξη με τσακισμένη τη ζωή μας και τα δικαιώματά μας.

Πάντα επίκαιροι και διαχρονικοί οι στίχοι του Μπρέχτ:

«Αυτοί που αρπάζουν το φαί απ' το τραπέζι κηρύττουν τη λιτότητα.

Αυτοί που παίρνουν όλα τα δασίματα ζητάνε θυσίες.

Οι χορτάτοι μιλάνε στους πεινασμένους για τις μεγάλες εποχές που θα 'ρθουν...».

Λευκάδα 6-3-2014

illy **ΟΡΡΡΡΡ** **Illy**

Καταγιάννης Αλέξανδρος
Αντιπρόεδρος Ν.Λευκάδας

Ηρώων Πολιτεχνείου 23
Τηλ./Fax: 26450.21655
Κιν. 6977 301707
E-mail: alexaria@otenet.gr

Filoxenia
PENSION
www.filoxeniaapartments.gr

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΑ - ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
MINI APPARTAMENTI
IN AFFITTO

ΠΑΝΟΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ
ΤΣΟΥΚΑΛΑΔΕΣ
LEFKADA
TEL. 697 5758839
26450 97040

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Παν. Χαρ. Κοντογεώργης
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ-ΣΙΔΕΡΑ-ΜΟΝΩΤΙΚΑ

2° ΧΛΜ. ΛΕΥΚΑΔΑΣ - ΝΥΔΡΙΟΥ • ΤΗΛ.: 26450 25258

... γένους θηλυκού

Με αφορμή και την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας που γιορτάζεται την 8 Μαρτίου και επειδή και εμείς αναγνωρίζουμε και τιμάμε την γυναίκα και την προσφορά της στην κοινωνία, καλωσορίζουμε όλες τις φίλες μας αναγνώστριες που αναζητάνε τη γνώση και την πληροφορία για θέματα μεγάλα ή μικρά που τις απασχολούν καθημερινά. Ελάτε να φτιάξουμε την δική μας παρέα, να υποβάλλουμε τα ερωτήματά μας, να ανταλλάξουμε απόψεις, εμπειρίες, γνώμες, προβληματισμούς με θέματα για την υγεία, την εργασία, το παιδί, την οικογένεια, την παράδοση, να μοιραστούμε «μυστικές» σπιτικές συνταγές, ή απλά να εκφράσουμε σκέψεις και συναισθήματα. Γιατί μια γυναίκα είναι μητέρα, σύζυγος, κόρη, φίλη, νοικοκυρά, εργαζόμενη μα πάνω απ' όλα ΓΥΝΑΙΚΑ.

Την αυλαία ανοίγει η καλή μας φίλη και συμπατριώτισσα Νόννη Σταματέλου, η οποία πάντα ευγενική, πρόθυμη και με πολύ καλή διάθεση απαντάει στις ερωτήσεις μας και μας καλωσορίζει στον όμορφο χώρο της ποίησης. Την ευχαριστούμε θερμά.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

από τη Νόννη Σταματέλου

1. «Ανθίζουν ΑΚΟΜΑ οι αμυγδαλιές στο Φρόνι»...

Ένα όμορφο ποίημα αφιερωμένο στην όμορφη Λευκάδα. Ζείτε και εργάζεστε στα Γιάννενα. Επισκέπτεστε συχνά το νησί σας και το χωριό σας τους Τσουκαλάδες; Σας εμπνέει ο τόπος σας;

Σας ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνετε, εύχομαι καλή δύναμη σε όλα τα παιδιά που εργάζονται για τον πολιτιστικό σύλλογο και μακάρι ο πολιτισμός να γίνει σιγά σιγά τρόπος ζωής για όλους μας.

Στον τόπο μου δεν ένοιωσα ποτέ «επισκέπτης», είμαι οργανικά δεμένη με τη Λευκάδα, έρχομαι όσο συχνά μπορώ, δεν έκοψα ποτέ δεσμούς. Απλά την αποφεύγω όσο γίνεται, τον Αύγουστο, που νοιώθω να με πνίγει. Το χωριό μου λειτουργεί στην ψυχή μου όπως η μητέρα, με καθορίζει και κατά συνέπεια με εμπνέει. Είναι πολύ δυνατές οι μνήμες. Με εμπνέει το σπίτι που μεγάλωσα, οι δρόμοι, το σχολείο στα Καλυβάκια, η κατάνυξη στην εκκλησία που δεν τη βρίσκω πουθενά αλλού, οι άνθρωποι με τις ιδιορρυθμίες τους, η θάλασσα, τα χωράφια.

2. Τι σημαίνει ποίηση για σας; Πώς πήρατε την απόφαση να ασχοληθείτε με την ποίηση;

Ο Σεφέρης έγραψε ότι η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα. Ναι. Και για μένα η ποίηση είναι ζωή, είναι νόημα, δεν μπορώ να ζήσω

χωρίς να εκφραστώ ποιητικά, η χωρίς να διαβάσω καλή ποίηση. Θυμάμαι στα χρόνια της εφηβείας μου να χάνομαι στα ποιήματα του Βρεττάκου, να συλλέγω ό,τι έβρισκα για τη ζωή του ποιητή που θεωρώ ότι μ' επηρέασε βαθιά, καθώς και στα ποιήματα, Καβάφη, Ελύτη, Πολυδούρη, Καρυωτάκη, αργότερα Καββαδία, Λειβαδίτη, Αναγνωστάκη, Γκανά. Φυσικά όλα ξεκίνησαν απ' το σχολείο, εκεί μυήθηκα ουσιαστικά, το μάθημα της Λογοτεχνίας στα Γυμνασιακά μου χρόνια - ευτυχώς είχα αξιολογους δασκάλους - ήταν κυριολεκτικά «όραση». Η έκθεση επίσης ήταν η ώρα η δική μου που εκφραζόμουν. Παρακαλούσα σ' αλήθεια να μας αναθέσει η φιλόλογος ανάλυση ποιήματος στο σπίτι. Θέλω να πω ότι η σχέση μου με την ποίηση είναι τόσο βαθιά, που χωρίς αυτήν θα ήμουν μισή. «Αν δεν μου 'δινες την ποίηση Κύριε - λέει ο Βρεττάκος - δεν θάχα τίποτα για να ζήσω.» Προφανώς λοιπόν

εγώ δεν πήρα ποτέ καμιά απόφαση ν' ασχοληθώ με την ποίηση, αφού έγινε μόνο του και μεγάλωσε μαζί μου. Κάποια στιγμή βέβαια - ίσως άργησα λίγο - ωρίμασαν οι συνθήκες στη ζωή μου, κυρίως στην ψυχή μου, να ταξινομήσω τα συρτάρια μου, να εκδώσω την πρώτη ποιητική μου συλλογή «Παιχνίδι αιχμηρό»(2008), εκδ. Gutenberg, με σκοπό να μοιραστώ αυτά τα κομμάτια της ψυχής μου. Η ανταπόκριση ήταν πέρα από κάθε προσδοκία πραγματικά, το βιβλίο αγαπήθηκε, εξαντλήθηκε, επανεκδόθηκε και συνεχίζει να συγκινεί ακόμα αν κρίνω απ' τα μηνύματα ανθρώπων, γνωστών και άγνωστων. Το 2012 κυκλοφόρησε η δεύτερη συλλογή με τίτλο «Σε πύρινη τροχιά» .και μήκηρα πλέον σε μια άγνωστη τροχιά που ελπίζω να φέρει κι άλλες συλλογές και ν' αγαπηθούν το ίδιο.

3. Τα ποιήματά σας «ΜΑΝΑ» και «ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΙΧΜΗΡΟ» απέσπασαν το 1ο βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης Βόλου (2008). Έχετε πολύ όμορφες αναμνήσεις για την μητέρα σας. Πώς ήταν τα παιδικά σας χρόνια; Πώς έβλεπε η μητέρα σας την καλλιτεχνική σας φύση; Σας ενθάρρυνε;

Ναι, ίσως είναι απ' τα πιο βιωματικά ποιήματά και τα δυο. Τα παιδικά μου χρόνια, αξιολογώντας τα τώρα που μεγάλωσα αρκετά, κρίνω ότι ήταν λίγο δύσκολα, παρ' όλα αυτά στην πορεία κατάφερα να κρατήσω μόνο τα θετικά, άρα να τα νοσταλγώ. Θυμάμαι να κλείνομαι συχνά στο δικό μου «σύμπαν» και ν' απολαμβάνω ότι συνέβαινε. Στη μέση τσέπη ενός παλιού μπουφάν που φορούσα, απ' τα 12 χρόνια μου είχα πάντα ένα μικρό μπλοκάκι κι ένα μολύβι, ήταν ήταν ο θησαυρός μου! Ήμουν ελεύθερη να γράφω, ό,τι ένοιωθα, ότι παρατηρούσα, το

Ναι, ίσως είναι απ' τα πιο βιωματικά ποιήματά και τα δυο. Τα παιδικά μου χρόνια, αξιολογώντας τα τώρα που μεγάλωσα αρκετά, κρίνω ότι ήταν λίγο δύσκολα, παρ' όλα αυτά στην πορεία κατάφερα να κρατήσω μόνο τα θετικά, άρα να τα νοσταλγώ. Θυμάμαι να κλείνομαι συχνά στο δικό μου «σύμπαν» και ν' απολαμβάνω ότι συνέβαινε. Στη μέση τσέπη ενός παλιού μπουφάν που φορούσα, απ' τα 12 χρόνια μου είχα πάντα ένα μικρό μπλοκάκι κι ένα μολύβι, ήταν ήταν ο θησαυρός μου! Ήμουν ελεύθερη να γράφω, ό,τι ένοιωθα, ότι παρατηρούσα, το

είχα ανάγκη. Η μάνα μου με στήριζε ασυνείδητα, γράφοντας ή ίδια στιχάκια ή ζωγραφίζοντας και κεντώντας «πάντες», με πολύχρωμα λουλούδια και πουλιά. Πιστεύω ότι έχω πάρει πολλά στοιχεία απ' τον χαρακτήρα της. Υπάρχει ένας πολύ αγαπημένος στίχος του Βρεττάκου που για κάποιο λόγο μου θυμίζει τη σχέση μου με τη μάνα μου, τη μεταφυσική μου σχέση. «Γεννήθηκα σε μια κορφή που 'χε μπροστά μια θάλασσα/κι είχε σιμά τον ουρανό/κι ήταν σα θάυμα ονειρού/Μα όταν η μάνα μου καλά μ' είδε μες στην αγκάλη της/φοβήθη και με πέταξε στην αγκαλιά του απείρου».

4. Στη σημερινή εποχή με την δύσκολη πραγματικότητα που όλοι βιώνουμε καθημερινά, τι έχει να προσφέρει η ποίηση στον σημερινό αναγνώστη;

Η ποίηση σε ομορφαίνει, σε τοποθετεί σωστά στον κόσμο, σου ξυπνάει την ξεχασμένη ρομαντική σου διάθεση, σε προβληματίζει, σε γαληνεύει. Είναι πνευματικό το κέρδος απ' την ποίηση. Ειδικά σήμερα, η Τέχνη είναι μια επανάσταση. «Η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο» έλεγε ο μεγάλος Ρώσος συγγραφέας ο Ντοστογιέφσκι. Όσο υπάρχουν ακόμα

άνθρωποι που αγαπούν την Τέχνη, που παράγουν Τέχνη, μπορούμε να ελπίζουμε. Όλοι ξέρουμε πως αν φτάσαμε εδώ που φτάσαμε είναι γιατί έχουμε έλλειμμα οικονομικό, αλλά πρωτίστως το έλλειμμα μας είναι πνευματικό.

5. Εκτός από την οικονομική κρίση που μαστιάζει σήμερα την ελληνική κοινωνία, ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της εποχής μας θα λέγαμε, είναι και η κρίση θεσμών και αξιών της κοινωνίας και της πολιτικής. Υπεράνω όλων τίθεται σήμερα το προσωπικό και οικονομικό συμφέρον. Αξίες όπως η ανθρωπινή ζωή, η ελευθερία, η συναδέλφωση, η αλληλεγγύη και το ανθρωπινό πρόσωπο έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Στο ποίημά σας «ΔΥΟ - ΤΡΕΙΣ» γράφετε με μια δόση μελαγχολίας ...

« Ξορκίζω τα προσώπια της μέρας που η νύχτα κουβαλάει στην κάμαρή μου...βαριά η πληρωμή σαν αναμετρηθείς με τη δειλία...δύο - τρεις μονάχα ξεχωρίζουν μες' το πλήθος. Οι άλλοι φεύγουν όλοι σκυθρωποί ...συμφιλιωμένοι όπως - όπως με της σκλαβιάς τους τ' αγαθά...»

Σας έχει επηρεάσει προσωπικά η «κρίση» αυτή στον τρόπο που σκέφτεστε και γράφετε; Ποια είναι η αξία του ποιητικού λόγου μες στην κρίση αξιών;

Προφανώς και με έχει επηρεάσει η κρίση που ζούμε όλοι. Κατ' αρχήν βλέπω ανθρώπους τέρατα να διοικούν μια πανέμορφη χώρα που είναι η πατρίδα μου, να διαχειρίζονται τις τύχες τόσων ανθρώπων, να επιβιώνουν και να επιπλέον οι φελλοί, να μου στραγγαλίζουν τα όνειρα, να θέλω να δουλέψω με μεράκι και να μη μ' αφήνουν, να μου στέλνουν στην υπηρεσία μου νόμους και διατάγματα χωρίς νόημα. Βλέπω ένα ελληνικό σχολείο που έχω αγαπήσει και υπηρετήσω με συνέπεια 28 χρόνια να έχει διαλυθεί, μια δημόσια παιδεία να αιμορραγεί, παραδομένη σε άνομα συμφέροντα και σε κομματικούς μηχανισμούς. Βλέπω τους μαθητές μου που αγαπώ, εγκλωβισμένους σ' ένα άδικο εκπαιδευτικό σύστημα, να μην έχουν εφηβεία, να πρέπει να παπαγαλίσουν στείρα πληροφορία για να την ξεράσουν μια μέρα μετά τις εξετάσεις. Βλέπω τους συναδέλφους μου φοβισμένους ν' αργοπεθαίνουν. Και για να θυμηθούμε το «Αξίον εστί» του Ελύτη. «Βλέπω τους στρατοδικές σαν κεριά αναμμένα στο μεγάλο τραπέζι της Αναστάσεως». Μέσα σε όλα αυτά λοιπόν η ποίηση ίσως αφυπνίζει. Γιατί ο ποιητικός λόγος δεν περιγράφει μόνο τη θάλασσα, τα λουλούδια και τον έρωτα, αλλά και την κραυγή του αδικημένου, την εκδίκηση του τίμιου και φτωχού, το παράπονο του παιδιού που ο πατέρας του αυτοκτόνησε από ευθιξία, την κρεμάλα όσων πίνουν το αίμα του κοσμάκη.

6. Αναφέρω παρακάτω κάποιους στίχους από το ποίημά σας «ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΦΟΡΕΜΑ»

Τι θράσοςος κ' αυτό! Ένα τέτοιο λευκό φόρεμα σε χώρο εργασίας. Ανάμεσα σε γκριζες στολές και γκριζες μάσκες....Έτσι που λησμόνησαν τους ανθρώπους. Έτσι που λησμόνησαν τον ουρανό.... Πού βρήκες το θράσοςος να διασχίζεις το γκριζοφορώντας ένα τέτοιο λευκό κ' ανθοστόλιστο φόρεμα; Και πώς τολμάς κ' ελπίζεις ακόμα και εν ώρα υπηρεσίας.

Μια αναγνώστριά διαβάζοντας το ποίημά σας αναφέρει..

«μου άρεσε πολύ γιατί νιώθω ότι περιγράφει την καθημερινότητα όλων μας με απλό και ποιητι-

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
Ο Κάμπος
Τσουκαλάδες Λευκάδας
τηλ. 26450 97278
Σπιτικά - μαγειρεμένα φαγητά, Ψηιά της ώρας, Φαγητά σε πακέτο

Ρ ΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Ζ.
ΙΑΝΝΗΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
Φρόνι Λευκάδας τηλ. 26450 21069 fax: 26450 25138 κιν: 6932 148361

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ZABERΔΙΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ι. Μελά 146 Λευκάδα | τηλ. 2645023853

κό τρόπο. Τόσο απλά που το γκριζο βάφεται λευκό και ανάποδα χωρίς να μπορείς να αντιληφθείς τα όρια των "χρωμάτων" και τη δική σου σχέση με αυτά.»

Εσείς τι πιστεύετε μπορεί ο άνθρωπος να τολμάει, να ελπίζει και να ονειρεύεται σήμερα για ένα καλύτερο αύριο; Είστε αισιόδοχοι;

Ναι, είμαι αισιόδοξη, γιατί πιστεύω ότι υπάρχουν ακόμα αντιστάσεις. Υπάρχουν ακόμα αληθινοί άνθρωποι. Είναι λίγοι αλλά υπάρχουν. Κι επειδή είμαι και εκπαιδευτικός, δεν έχω επιτρέψει ποτέ στον εαυτό μου, να βγω απ' τη σχολική αίθουσα, χωρίς ν' αφήσω ένα αισιόδοχο μήνυμα. Δεν σημαίνει ότι καλλιεργώ στα παιδιά ψευδαισθήσεις και θέλω να κάνω το ίδιο με τους αναγνώστες σας, αλλά οφείλουμε να ελπίζουμε και να κάνουμε ο καθένας την αλλαγή που μπορούμε στον μικρόκοσμο μας, για να γυρίσει λίγο λίγο ο τροχός. Κι ας ζήσουμε με λιγότερα, αρκεί να βρούμε τις χαμένες αξίες μας, ας ξαναθυμηθούμε την απλότητα στη ζωή μας, ας ξεχάσουμε τα τεράστια σπίτια που κτίζαμε σαν νεόπλουτοι, τα ακριβά αυτοκίνητα, ας βρούμε την ανθρωπιά μας. Και κάτι σημαντικό που πάντα είχα σαν αρχή μου: Να μιλάμε, να καταγγέλλουμε το άδικο, να μην καλύπτουμε. Η κοινωνική αδιαφορία είναι γάγγραινα για τη χώρα μας. Και για να θυμηθούμε και τους Πατέρες της Εκκλησίας, με αφορμή το γεγονός ότι διανύουμε την πιο πνευματική περίοδο, το Τριώδιο. «Φταίχτης για το κακό στον κόσμο δεν είναι μόνο εκείνος που το διαπράττει άμεσα, αλλά κι εκείνος που δεν αναγκάει, που δεν αγωνίζεται, που σιωπά».

7. Η ζωγράφος Σοφία Βλάχου - Πρωτόπαπα παρουσίασε πέρσι στα Γιάννενα αλλά και στη Λευκάδα με μεγάλη επιτυχία μια ιδιαίτερη έκθεση έργων ζωγραφικής της με εικόνες από τα ποιήματά σας με θέμα: «Λόγος και Χρώμα σε Φως Θαλασσινό». Πώς αισθάνεστε όταν άλλοι καλλιτέχνες εμπνέονται από τα έργα σας; Σας δίνει δύναμη να συνεχίσετε το έργο σας;

Η έκθεση ζωγραφικής της Σοφίας Βλάχου με τίτλο «Λόγος και χρώμα σε φως θαλασσινό», είχε τέτοια επιτυχία και στα Γιάννενα και στη Λευκάδα, ακριβώς γιατί η αλήθεια της προκάλεσε συγκίνηση. Ήταν μια συνάντηση ζωής και τέχνης. Ήταν μεγάλη τιμή για μένα η πρόταση της Σοφίας, γιατί η ποιότητα της και ως ανθρώπου και ως ζωγράφου ήταν πρόκληση. Συγκινηθήκαμε πρώτα εμείς οι δυο γιατί βρήκαμε τα παιδικά μας ακρογιάλια, τις μνήμες μας, τη μάνα μας τη Λευκαδίτισσα με το ποντάλι και το κεφαλοπάνι. Όλο αυτό που νοιώσαμε, το περάσαμε στον κόσμο που επισκέφθηκε την έκθεση κι αυτό το διαπιστώσαμε με τα μάτια μας όταν βλέπαμε ακόμα και νέους ανθρώπους, να σκουπίζουν τα δάκρυά τους μπροστά στους πίνακες που είχαν δίπλα και τα αντίστοιχα ποιήματα. Οπότε δεν μπορώ εύκολα να περιγράψω συναισθήματα. Σίγουρα παίρνω δύναμη. Αυτό επίσης που μας συγκίνησε ιδιαίτερα και μένα και τη Σοφία, είναι η πρωτοβουλία δυο δασκάλων του 4ου δημοτικού σχολείου Λευκάδας που με αφορμή την Έκθεσή μας, έχουν ξεκινήσει ένα project με την Έκτη τάξη, όπου τα παιδιά προσεγγίζουν μαζί δυο μορφές τέχνης που η μια συνδέεται με την άλλη, η μια τροφοδοτεί την άλλη. Όταν ολοκληρώσουν την εργασία με τους δασκάλους τους, θα την παρουσιάσουν, εμείς θα είμαστε εκεί, θα αγιάζουμε κάποια έργα, θα απαγγείλουν μαζί μας ποιήματα, θα μιλήσουμε μαζί τους. Να γιατί σας έλεγα προηγουμένως ότι αν το παιδί μηθεί στην Τέχνη, οι κεραιές του θα λειτουργήσουν γόνιμα, αλλιώς θα

ατροφήσουν.

8. Ο Μάρτιος, ο μήνας της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας (8 Μαρτίου) και της Παγκόσμιας Ημέρας της Ποίησης (21 Μαρτίου). Διπλή γιορτή για σας... Η γυναίκα μέχρι και σήμερα βρίσκεται σε έναν συνεχή αγώνα κατάκτησης των ατομικών και κοινωνικών της δικαιωμάτων. Πιστεύετε πως η σύγχρονη Ελληνίδα έχει βρει την ταυτότητα της στην κοινωνία σήμερα;

Υπάρχει «γυναικεία» και «αντρική» ποίηση; Τα βιώματα των γυναικών της καταπίεσης και αποσιώπησης των δικαιωμάτων τους για πολλούς αιώνες διαφοροποιεί την «γυναικεία» ποίηση από την «αντρική»; Πόσο επηρέασε η παρουσία της γυναίκας στην εξέλιξη της ποίησης;

Έχουμε πολύ δρόμο ακόμα μέχρι να εξαλειφθεί ο ρατσισμός και η υποτίμηση του ρόλου μας. Βιώνει ρατσισμό ένας μεγάλος αριθμός γυναικών στον πλανήτη και σ' αυτό έχουν συντελέσει δυστυχώς και οι θρησκείες, όπου επηρέασαν και τη νομοθεσία σε πολλές περιπτώσεις με αποτέλεσμα να είναι για παράδειγμα πιο ευνοϊκοί οι νόμοι σε «παρεκτροπές» των ανδρών ενώ αμείλιτικοι σ' αυτές των γυναικών. Ένας μεγάλος ορθόδοξος θεολόγος και ποιητής του 4ου αιώνα, ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός, θεωρεί άνισους και ανώμαλους τέτοιους νόμους και τονίζει «άνδρες ήσαν οι νομοθετούντες και δια τούτο κατά γυναικών η νομοθεσία...». Μεγαλώνοντας σε μια ανδροκρατική κοινωνία λοιπόν ακόμα και σήμερα, όσο κι αν η γυναίκα έχει κατακτήσει πολλά, εν τούτοις, βασανίζεται συχνά από ενοχικά σύνδρομα στην εργασία της, στη σχέση της με το σύντροφό της και γενικά με όλη την κοινωνία, αφού έχει απ' τη μάνα της σχεδόν «διδασθεί» μια υποταγή με τρόπο ώστε να τη θεωρεί πολλές φορές σαν χρέος προς την οικογένεια για την οποία είναι «πλάσιμένη».

Όσο για τη «γυναικεία ποίηση», ναι, θεωρώ ότι η γυναίκα σαφώς είναι ισότιμη με τον άνδρα, αλλά όχι ίση. Καμιά φορά αυτά τα συγγένη και κάνουμε λάθη που μας φέρνουν πίσω. Η φύση μας τοποθέτησε σε διαφορετικό ρόλο. Η ψυχοσύνθεση λοιπόν της γυναίκας είναι αρκετά διαφορετική απ' αυτή του άνδρα, διαφορετικά γράφει, διαφορετικά εκφράζεται στην τέχνη. Δεν σημαίνει, προς Θεού ότι οι άνδρες δεν έχουν ευαισθησία, έχουμε τεράστιους καλλιτέχνες άλλωστε, αλλά υπάρχουν διαφορές. Οι διαφορές αυτές βέβαια εντείνονται όταν στην κοινωνία λειτουργούν τα στερεότυπα, οπότε από ένα βιωματικό ποίημα μιας γυναίκας που έχει υποστεί ρατσιστική συμπεριφορά κι έχει πληγωθεί, συγκινεί περισσότερο όσες γυναίκες έχουν βιώσει παρόμοια πράγματα.

Η παρουσία της γυναίκας στην ποίηση απ' την αρχαιότητα, το Βυζάντιο και μέχρι σήμερα όχι απλά επηρέασε την παγκόσμια λογοτεχνία αλλά είναι καταλυτική.

9. Θα θέλατε να πείτε κάτι για τους αναγνώστες μας;

Εύχομαι στους αναγνώστες καλή δύναμη για ν' αντιμετωπίσουμε αυτή τη δύσκολη κατάσταση που αφορά όλους μας. Ελπίδα κι αγωνιστικότητα. Να πω στους Τσουκαλαδιώτες που βρίσκονται μακριά απ' την πατρίδα, να μην ξεχνάνε ποτέ την καταγωγή τους, το χωριό που γεννήθηκαν. Τους στέλνουμε την αγάπη μας και την ευχή μας για καλή επάνοδο.

Γιώτα Σταύρου

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ καθαρισμός και ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Σε Δημοτικό Συμβούλιο του Δ. Λευκάδας που πραγματοποιήθηκε στα μέσα Δεκεμβρίου του 2013 επανέφερε ο Δήμαρχος το θέμα του βιολογικού καθαρισμού του Δήμου Λευκάδας. Είναι όπως πολλοί γνωρίζουν μια παλιά πονεμένη ιστορία με έντονη μόλυνση του περιβάλλοντος τα πρώτα χρόνια αλλά και με συνεχείς χρηματοδοτήσεις για να βελτιωθεί η λειτουργία του. Μετά την δικαιολογημένη αντίδραση των κατοίκων στην νότια πλευρά του διαύλου, αντί να παρθούν μέτρα για την σωστή λειτουργία του, οι αρμόδιοι βρήκαν την εύκολη και βολική από κάθε πλευρά λύση, της μεταφοράς των λυμάτων στην γύρα με αγωγή προϋπολογισμού 2,7 εκ. ΕΥΡΩ.

Το πρόβλημα της μόλυνσης τόσα χρόνια οφειλόταν στην κακή λειτουργία του βιολογικού.

Τα τελευταία χρόνια (2011-2012-2013) μας διαβεβαιώνει η «ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ» ότι η λειτουργία του ικανοποιεί τα απαιτούμενα όρια εκροής από την εγκατάσταση. Αν αυτό συμβαίνει τότε γιατί χρειάζεται η μεταφορά τους στην μεγαλύτερη και ομορφότερη παραλία της Λευκάδας και με τόσα χρήματα;

Μήπως δεν λειτουργεί σωστά και γι' αυτό χρειάζονται τα άλλα 6,55 εκ. ΕΥΡΩ για τον βιολογικό; Μήπως δεν υπάρχει τριτοβάθμιος καθαρισμός (και ας διαβεβαιώνει από το 2005 η ΕΕ ότι «ο οικισμός της Λευκάδας διαθέτει ήδη σταθμό τριτοβάθμιας επεξεργασίας λυμάτων») και τόσα χρόνια προσπαθούν να μεταφέρουν τα ακάθαρτα λύματα στην Γύρα; Αν είναι έτσι ποιος κοροϊδεύει ποιόν.

Από που ο εκβιασμός ότι «δεν πρόκειται να εγκριθεί από το ΕΠΠΕΡΑΑ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη")», εάν δεν προστεθεί σε αυτήν και η μεταφορά του αγωγού διάθεσης επεξεργασμένων λυμάτων στο Ιόνιο»;

Υπάρχουν και άλλες λύσεις όπως «η αναβάθμιση του υπάρχοντος βιολογικού καθαρισμού και η χρήση των λυμάτων για άρδευση και δημιουργία βιολογικού πάρκου». Γιατί δεν προχωρούν στην υλοποίηση της αποφεύγοντας και το ρίσκο της επικινδυνότητας του έργου του αγωγού μεταφοράς;

Οι κάτοικοι της Λευκάδας και οι επισκέπτες του νησιού βλέπουν σαν καταστροφή τη μεταφορά των λυμάτων του βιολογικού καθαρισμού, σε μία τόσο έξοχης ομορφιάς περιοχή, όπως αυτή της Γύρας, του Κάστρου, του Αη Γιάννη. Όλοι όσοι έχουν αναγορευτεί τον τουρισμό σαν μονόδρομο της ανάπτυξης της Λευκάδας, γιατί σιωπούν με αυτή την λύση;

ΕΙΚΟΝΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - VIDEO - ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Ιωάννου Μελά 120-122 Λευκάδα
Τηλ./Fax: 2645022646 • Κινητό: 6944338551
www.fotoeikona.gr • E-mail: info@fotoeikona.gr

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΛΕΥΚΑΔΑ - ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣ/ΚΗ
«ΙΟΝΙΚΗ»
ΒΕΡΓΙΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΛΕΥΚΑΔΑ: 1ο χιλ. Λευκάδας - Νυδρίου Τηλ: 26450-26384
ΑΘΗΝΑ: Αγ. Αννης & Ορφέως 157 Τηλ: 210-3471608 - Fax: 210-3478487
ΘΕΣ/ΚΗ: Πόντου 66 (Παροχή Β' ΚΤΕΟ) Τηλ: 2310-289003 - 755523 - Fax: 2310-289004
ΚΙΝΗΤΟ: 6944.861944

Ροντογιάννης
Θεόδωρος & Μάρκος
Χωματουργικά-Οικοδομικά Υλικά
Μεταφορές αδρανών υλικών

E-mail: markosrondogiannis@hotmail.com
κινητό: 6978331681 (Μάρκος)
6975223680 (Θεόδωρος)

Τηλ: 26450 24575
Fax: 26450 23412

.... Αγάλι αγάλια, φύτευε ο Τσουκαλαδιώτης τ' αμπέλι κι αγάλι αγάλια έγινε η αγουρίδα μέλι.....

του ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ
(Σουραβλιά) Τ. Γεωπόνος

ΜΑΡΤΙΟΣ 2011

Γνωρίζα για πρώτη φορά τους συγγενείς μου, το παππού μου το Νικόλα, τη βαβιά μου τη Νήσω, τους συγχωριανούς μου και το χωριό μου.

Τα βιώματα που αναφέρω αφορούν τον παππού μου το Νικόλα έναν όμορφο και γαλήνιο άνθρωπο, πάντα χαμογελαστό, καλοσυνάτο και πράο, με ιδιαίτερη ευγενική ψυχή και καρδιά, που αν και μεγάλωσε σε δύσκολες εποχές, βιώνοντας πολέμους και κατοχές εντούτοις κατάφερε να δημιουργήσει μια όμορφη οικογένεια στην οποία πέρισε η αγάπη.

Μεγαλώνοντας στο ίδιο κατώι με το Νικόλα και τη Νήσω, η παιδική και η εφηβική μου ψυχή ημπολύστηκαν τόσο από τις καθημερινές εμπειρίες που βίωνα μαζί τους, όσο και από τις αμέτρητες ιστορίες που μου διηγούνταν για τη ζωή τους, στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και των πολέμων.

Μεταξύ των εμπειριών που βίωνα θυμάμαι χαρακτηριστικά το παππούλη μου, να σηκώνεται καθημερινά μπονόρα μπονόρα, να παίρνει το τσαπί του, έναν ντροβά μέσα στον οποίο τοποθετούσε το τσεκούρι του, ένα ακόνι, το κλαδευτήρι του και λίγο ψωμοτύρι με νερό, να τα φορτώνει στη γαϊδαρέλα του και να πηγαίνει εκεί που η καρδιά και η ψυχή του γαλήνευαν. Αργά το σούρουπο όταν επέστρεφε καθώς προσπαθούσε να ζεστάνει τα πόδια του πάνω σ' ένα θερμαινόμενο κεραμίδι, μου εξιστορούσε ότι πήγαινε να ξελλογγώσει αγριοκουτσουπιές, πουρναρόλαγγους και κουμαρόλαγγους στα Γύφτικα, στο Στεφάνι

και στην Καλαβρού με σκοπό να αναζητήσει και την ελάχιστη σπιθαμή γης για να βάλει κλήματα και να μεγαλώσει την αμπελοκαλλιέργειά του. Πήγαινε για να ημερέψει και πολλές φορές για να παλέψει με το κακοτράχαλο και σκληρό περιβάλλον, διαμορφώνοντας το ανάλογο με την κλίση του εδάφους σε αναβαθμίδες - σκάλες μικρές ή μεγάλες, έχοντας σαν εφόδιο το μοναδικό υλικό που υπήρχε σε αφοβία τις..... πέτρες.

Κατόπιν στο νέο κτήμα καλή ώρα σαν την εποχή που τώρα διανύουμε, φύτευε βέργες σε αποστάσεις ενός μέτρου περίπου τη μια από την άλλη και οι οποίες είχαν ετοιμαστεί από το κλάδεμα της προηγούμενης χρονιάς και τοποθετηθεί μέσα σε χώμα για να μπορέσουν να ριζώσουν. Για το κλάδεμα του αμπέλιού περίμενε πρώτα τη χρονική περίοδο που θα γέμιζε το φεγγάρι. Θεωρούσε ότι όπως ο ήλιος συμμετέχει στη δημιουργία και στην ανάπτυξη της ζωής, όπως η γη αναπνέει προς τα μέσα από το μεσημέρι έως τα μεσάνυχτα και αναπνέει έξω από τα μεσάνυχτα έως το μεσημέρι, έτσι και το φεγγάρι όπου δίνει φως έχει μια επίδραση βαρύτητας στη γη, στην ροή της υγρασίας του εδάφους και των φυτών με επιπτώσεις στην ανάπτυξή τους. Έτσι, τον θυμάμαι χαρακτηριστικά να συμβουλεύει να μην κλαδεύουν, να μην φυτεύουν, να μην κεντρώνουν και να μην κουρεύουν τα ζώα τους, αν πρώτα δεν γέμιζε το φεγγάρι.

Κάπως έτσι ο Νικόλας διάβαζε τον μακρύ και δύσβατο, ανηφορικό δρόμο της ζωής του, έσφυζε δε από ηθική ικανοποίηση για τα δημιουργήματά του, αφού μ' αυτόν τον τρόπο κατάφερε όχι μόνο να ημερεύει τα χωράφια του, να απλώνει όλο και περισσότερο τ' αμπέλια του και να διασφαλίζει για την φημίλια του όλα εκείνα τα προϊόντα που μπορούν να προκύψουν από μια τέτοια ευλογημένη καλλιέργεια (αμπελόφυλλα, αμπελοβλάσταρα, σταφύλια, σταφίδες, μούστο, μουσταλευριά, πετιμέζι, κρασί, ξύδι και τσίπουρο) αλλά και να δημιουργεί και μια προίκα για τους απογόνους του.

Ήταν η καλότυχη πραγμάτωση της προσδοκίας του μπάραμπα Νίκου του Σουραβλιά αλλά και όλων των Τσουκαλαδιωτών να μετατρέπουν με την σκληρή εργασία μια άγονη γη γεμάτη από βράχους, πουρνάρια, ασφελαχτούς

και σχίνους, σε γόνιμη γη φυτεύοντας αμπέλια και λιοστάσια για μια καλύτερη ζωή, για ένα καλύτερο αύριο, για ένα λαμπρότερο μέλλον δικαιώνοντας πανηγυρικά κι ένα γνωμικό βγαλμένο από το Λαό και το οποίο λέει χαρακτηριστικά :..... ``Φύτεψε κλήμα να φάνε τα παιδιά σου``.....

Μια παρόμοια εικόνα αντίκρισα στη θέση ``Κλειδί`` στο χωράφι του αγαπητού μου φίλου και συγχωριανού μας, του Ροντογιάννη Κ. Ηλία (Ματαφία), όταν μια κακοτράχαλη και άγρια περιοχή είχε πρόσφατα ημερευτεί από ένα άλλο μεγάλο και εξίσου όμορφο άνθρωπο του χωριού μας τον μπάραμπα Άγγελο Τυπάλδο (Θειακό), πρότυπο κι αυτός όπως άλλωστε και όλοι οι Τσουκαλαδιώτες Τίμιων και Εργατικών Ανθρώπων.

Ο φίλος Ηλίας, ξενιτεμένος από μικρή ηλικία στο Βέλγιο ποτέ δεν σταμάτησε να αγαπά και να νοσταλγεί τον τόπο που γεννήθηκε και τον ανέθρεψε και ποτέ ο καημός του δεν σταμάτησε να καίει κάθε φορά που σκέφτονταν τους φίλους και τους συγγενείς του. Έχοντας λοιπόν το μεράκι, την αγάπη αλλά και την επιθυμία να βάλει κι αυτός ένα λιθαράκι για να συνεχίσει το έργο του πατέρα του, μου ζήτησε να μοιραστούμε γνώσεις και εμπειρίες μου, προκειμένου στην ημερεμένη πλέον γη, την απαλλαγμένη από τα πουρνάρια, τις κουμαριές και τα ρούσκαλη γη, να φτιάξουμε ένα μικρό αμπέλακι.

Με μεγάλη μου χαρά αποδέχτηκα την πρόσκληση - πρόκληση του φίλου μου Ηλία και τον Μάρτιο του 2011 στις διαμορφωμένες πλέον σε αναβαθμίδες-σκάλες ξεκινήσαμε μια σειρά από εργασίες, οι οποίες συνίσταντο στα εξής:

• Αρχικά προσθέσαμε καλά χωνεμένη κοπριά από αιγοπρόβατα γνωρίζοντας ότι η κοπριά αποτελεί εδώ και αιώνες μια άριστη φυσική πηγή θρεπτικών ουσιών για όλες τις καλλιέργειες, αφού αυξάνει την αποταμιευτική ικανότητα του εδάφους σε νερό και θρεπτικά συστατικά, καταστέλλει τις φυτικές ασθένειες που προέρχονται από το χώμα, ενώ μπορεί και τροποποιεί το pH του εδάφους, βοηθώντας την ανάπτυξη και την επέκταση της ρίζας του φυτού.

• Στη συνέχεια αφού πραγματοποιήσαμε επιφανειακή

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

ΚΑΦΕ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ

καφέ
τυρόπιτες
σάντουιτς
γλυκά

"Το Πλασιήρι"

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ

Τσουκαλάδες Λευκάδας • τηλ. 26450 97071 - 6942 404610
E-mail: makgrigoris@gmail.com

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

8ης Μεραρχίας 17 Λευκάδα τηλ./fax: 26450 23316

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΒΛΑΧΟΣ

Κωνσταντίνος Βλάχος

ΑΦΟΙ ΒΛΑΧΟΥ
Μητροπόλεως 12 Λευκάδα
Τηλ.: 26450 22037/25037 - Fax: 25037

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΠΕΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ-9
ΤΛΦ-ΦΑΞ : 2645025338

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝ. ΚΑΤΣΙΠΟΔΗ
ΔΙΠΛ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΤΥΧ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΚΝΤ 697200687 ΚΝΤ 6946321204
e-mail:ronto@hol.gr / rontog1976@yahoo.com e-mail:eledownfact@yahoo.com

**ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ**

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

ΛΑΖΑΡΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

Λευκάδα τηλ. 6972078436

www.lefkadanews.com

Εγκαιρη
αντικειμενική
ενημέρωση

άρωση σε βάθος περί τα 15cm-20cm με την βοήθεια σκαπτικού μηχανήματος για την ενσωμάτωσή της κοπριάς,

ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

το ένα από το άλλο, ενώ η μεταξύ των γραμμών απόσταση διατηρήθηκε στα 1,2μ με απώτερο σκοπό να είναι πιο άνετη και ευκολότερη η εφαρμογή των καλλιεργητικών φροντίδων του αμπελιού με μηχανικά μέσα. Ένα σιδερένιο υποστύλωμα επίσης, τοποθετήθηκε δίπλα από κάθε μόσχευμα με σκοπό αυτό καθώς αναπτύσσεται να μπορεί να προσδεθεί πάνω στο υποστύλωμα για να αποκτήσει κορμό ευθυτενή με υψηλόκορμους και ανθεκτικούς βραχίονες.

•Επίσης για να επιτυγχάνεται η δυνατόν καλύτερη κάλυψη των υδατικών απαιτήσεων των κλημάτων με παράλληλη ελαχιστοποίηση των απωλειών του νερού εγκαταστήσαμε αυτόματο αρδευτικό δίκτυο με σωλήνες άρδευσης φ16 κατά μήκος των γραμμών που έφεραν μεκ ελεγχόμενη παροχή νερού για να υπάρχει η δυνατότητα ελέγχου της συνολικής ποσότητας του νερού που καταναλώνεται, της δοσολογίας, αλλά και του αριθμού και του χρόνου της κάθε εφαρμογής. Επισημαίνεται ότι το νερό είναι πολύ χρήσιμο για το αμπέλι και μπορεί να δίνεται όλες τις εποχές, εκτός από την περίοδο της άνθησης και έως το δέσιμο των καρπών.

•Το ξηρό και το χλωρό κλάδεμα στον νέο αμπελώνα θα ξεκινήσει ουσιαστικά από τον δεύτερο χρόνο. Με το ξηρό κλάδεμα το νεαρό κλήμα θα κλαδευτεί από χαμηλά για να αποκτήσει σχήμα, ενώ από τον τρίτο χρόνο και μετά το αμπέλι μας θα κλαδεύεται πλέον συστηματικά στη μορφή που του έχουμε δώσει κάνοντας τομές στα δυο με τρία μάτια για τα κλήματα του βερτζαμιού.

•Γνωρίζοντας ότι το αμπέλι για να αποδώσει ποιοτικά, τακτικά και σταθερά απαιτεί τις κατάλληλες καλλιεργητικές φροντίδες ξεκινήσαμε αρχές Απριλίου μια από τις πιο κουραστικές καλλιεργητικές εργασίες που είναι το σκάψιμο με το τσαπί, δημιουργώντας τα λεγόμενα κλούμπια, ενώ με τη βοήθεια του σκαπτικού μηχανήματος πραγματοποιήσαμε επιφανειακό φρεζάρισμα στα διαστήματα μεταξύ των γραμμών. Με την βοήθεια των συγκεκριμένων εργασιών τα χώματα έγιναν πιο αφράτα, το αμπέλι πήρε βαθιά ανάσα, ενώ παράλληλα ξεριζώθηκαν και όλα τα αγριόχορτα.

•Είναι γεγονός ότι η καλλιέργεια του αμπελιού απαιτεί εκτός από τις παραπάνω καλλιεργητικές φροντίδες και ιδιαίτερους χειρισμούς σε επεμβάσεις φυτοπροστασίας

σε όλα τα στάδια ανάπτυξης του, καθώς το αμπέλι είναι μια καλλιέργεια ιδιαίτερα ευαίσθητη σε αρκετά παθογόνα και εχθρούς. Προκειμένου λοιπόν να αποτρέψουμε προσβολές από το **ιδίδιο** μια από τις σημαντικότερες μυκητολογικές ασθένειες του αμπελιού, **εγκαταστήσαμε περιμετρικά του αμπελιού τριανταφυλλίες**. Η τριανταφυλλιά σε σχέση με το αμπέλι προσβάλλεται από το **ιδίδιο τουλάχιστον δέκα ημέρες νωρίτερα πριν προσβληθεί το αμπέλι** και ουσιαστικά μας προειδοποιεί για να δράσουμε προληπτικά. Η επέμβαση με το **παραδοσιακό θειάφισμα στην αρχή της βλάστησης** και ειδικότερα **στο στάδιο των 2-3 φύλλων** θεωρήθηκε καθοριστική και συνάμα αποτελεσματική για την παραπέρα εξέλιξη της ασθένειας.

•Από τον Μάιο και μετά αρχίσαμε τα **ραντίσματα με χαλκό** για να προστατεύσουμε το αμπέλι από την **ασθένεια του περονόσπορου**, ελέγχοντας και τον καιρό καθότι αυτός πρέπει να είναι στεγνός και να μην υπάρχει περίπτωση να βρέξει, γιατί σε διαφορετική περίπτωση το αμπέλι θα πρέπει να ραντιστεί ξανά. Ο περονόσπορος είναι μια ασθένεια που δημιουργεί στα φύλλα ανοιχτοπράσινες κυκλικές κηλίδες στην πάνω επιφάνεια των φύλλων γνωστές και ως «κηλίδες λαδίου».

Προληπτικά ραντίσματα με χαλκούχα μυκητοκτόνα όπως χαρακτηριστικά είναι ο **βορδιαγάλειος πολτός** πραγματοποιήσαμε ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και την πίεση της προσβολής, ενώ αυτά συνοδεύονταν και από το **παραδοσιακό θειάφισμα** με σκοπό να περιορίσουμε το δυνατόν περισσότερο τα συμπτώματα αλλά και τις προσβολές και από **μια άλλη εξίσου σημαντική μυκητολογική ασθένεια το βοτρυτή**. Πρόκειται για έναν μύκητα που δημιουργεί κυκλικές ή ακανόνιστες κηλίδες στα φύλλα που γρήγορα ξηραίνονται και παίρνουν καστανό χρώμα, ενώ μπορεί να προσβάλλει νεαρούς βλαστούς και σταφύλια δημιουργώντας υγρή σήψη η οποία **καλύπτεται από μια χαρακτηριστική γκριζά μούχλα**.

Η σωστή αντιμετώπιση του μικροπεριβάλλοντος του μικρού μας αμπελώνα, αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σπουδαιότητα αν σκεφθεί κανείς ότι **τα παραγόμενα προϊόντα είναι φιλικά προς τον άνθρωπο και το περιβάλλον** αφού προέκυψαν χωρίς να χρησιμοποιήσουμε χημικά λιπάσματα, ζιζανιοκτόνα, φυτοφάρμακα, ορμόνες ή και άλλες εξίσου επικίνδυνες χημικές ουσίες, αφήνοντας ουσιαστικά το κλήμα να μεγαλώσει μέσα στο χρονικό όριο που έχει ρυθμιστεί από τη φύση. Η ηθική δε ικανοποίηση ευελπιστούμε ότι θα γίνει ακόμη μεγαλύτερη όταν μετά το πέρασμα των τεσσάρων πρώτων ετών από την φύτευσή των, τα μικρά αυτά μόσχευματα θα αποδώσουν το 25-

30% της συνολικής τους παραγωγής, τον πέμπτο χρόνο το 50-60% της συνολικής τους παραγωγής, ενώ από τον 6ο χρόνο και μετά τα νεαρά κλήματα θα μπουν σε πλήρη παραγωγή.

Συμπερασματικά λοιπόν και με αφορμή την δημιουργία ενός νέου αμπελώνα με κίνητρο τη φύση, την υγεία, την ποιότητα στη γεύση και το σεβασμό προς το οικοσύστημα, ο παραγόμενος οίνος αν παραχθεί σύμφωνα με τις αρχές της βιολογικής γεωργίας **ίσως να φτάσει σε σημείο να μην ευφραίνει μόνο την καρδιά του παραγωγού, αλλά να ευφραίνει και την τσέπη του**, αφού μπορεί να του αποφέρει ένα καλό ετήσιο εισόδημα. Τούτο είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί αφού **η βιολογική καλλιέργεια ενός αμπελιού** αποτελεί μια σταθερή και ανθεκτική επένδυση στο πέρασμα των χρόνων με το **ακαθάριστο εισόδημα των βιολογικών σταφυλιών να μπορεί να φτάσει σύμφωνα με τους ειδικούς τα 2.500€-3.000€/στρ το χρόνο** ενώ η παραγωγή ενός νέου ουσιαστικά είδους κρασιού ενδεχομένως να μπορεί να προσφέρει στον παραγωγό και περισσότερες εμπορικές ευκαιρίες για την διάθεση και την αξιοποίηση του.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να αναφέρω ότι αισθάνομαι απόλυτα περήφανος που αποτελώ απόγονο της Τσουκαλαδιώτικης οικογένειας, της οικογένειας της οποίας οι άνθρωποι ήταν αγωνιστές στα δύσκολα καιντερίμια της ζωής, αγωνιστές και αθλητές με σταθερές αξίες στον δύσκολο στίβο της βιοπάλης, αλλά και άνθρωποι της σκληρής δουλειάς και της αδιαπραγμάτευτης τιμιας αγάπης.

Έδωσε λοιπόν η επίγεια ζωή μιας φουρνιάς "Ομορφων Ανθρώπων Τσουκαλαδιωτών" για να ξεκινήσει μια ευλογημένη Ανατολή μιας άλλης γενιάς Τσουκαλαδιωτών για την οποία είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι τηρεί στο έπακρο τα λόγια του αγαπητού μας συγχωριανού λαογράφου ποιητή και συγγραφέα του Λάμπρου Σ. Βρεττού ο οποίος με γλώσσα απλή, γλαφυρή και ελκτική αναφέρει: **"για να πάει κανείς πιο πέρα, πιο μπροστά, πρέπει να γνωρίζει τι έχει γίνει, κι όσο καλύτερα και βαθύτερα το γνωρίζει, τόσο καλύτερα προχωρεί με ασφάλεια με γνώση, με βάθος. Αυτό πιστεύω είναι το βαρύτερο χρέος των ανθρώπων κάθε γενιάς, να αποκαλύπτουν με τον καλύτερο τρόπο τους θησαυρούς των πατέρων τους, να βοηθούν στη συγκρότηση ζωντανής παράδοσης και παράλληλα να φροντίζουν για την ανανέωσή της...."**

ΙΟΥΛΙΟΣ 2013

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Ποια ήταν η Ψωροκώσταινα;

ΠΡΟΣΩΠΟ ΥΠΑΡΚΤΟ ΠΟΥ ΤΑΥΤΙΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

του ΛΑΜΠΡΟΥ Σ. ΒΡΕΤΤΟΥ

Το όνομα "Ψωροκώσταινα" είναι μια όχι επιτυχημένη ονομασία, που είχαν δώσει στο Ελληνικό Δημόσιο, αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα, στα χρόνια μετά την απελευθέρωση απ' τους Τούρκους. Ονομασία, που τη χρησιμοποιούμε και σήμερα όταν θέλουμε να περιγράψουμε τη συνέχεια και τη φτώχεια και ειδικότερα όταν θέλουμε να καταδείξουμε κάποιον ή κάτι ως τον "φτωχό συγγενή" ενός συνόλου. Την χρησιμοποιούμε και απαξιωτικά, προκειμένου να στηλιτευτεί η κακομοιριά, η ανοργανωσιά, η αδυναμία και η φτώχεια της πατρίδας μας, που τα τελευταία χρόνια η οικονομική κρίση την έχει γονατίσει...

Πώς, όμως, κόλλησαν αυτό το παρατσούκλι στην Ελλάδα;

Στην εποχή που κυβερνούσε την Ελλάδα ο Καποδίστριας, μετά την απελευθέρωση απ' τους Τούρκους, ζούσε στο Ναύπλιο μια πολύ φτωχιά γυναίκα, η οποία εργαζόταν σε διάφορα σπίτια, κάνοντας βαριές χειρονακτικές εργασίες. Οι πολλές ανάγκες της, τις οποίες δεν μπορούσε να θεραπεύσει με την εργασία της, της έφερναν στενοχώρια και απόγνωση. Γυρνούσε στην πόλη κάνοντας την αχθαφόρη και διαμαρτυρόταν για την τύχη της. Απ' την περιγραφή της φτώχειας της της δώθηκε το όνομα "Ψωροκώσταινα".

Επειδή την εποχή εκείνη η Ελληνική πολιτεία είχε πέσει σε μεγάλη οικονομική κρίση (στο δημόσιο ταμείο υπήρχε μόνο ένα ισπανικό τάληρο, κι αυτό κίβδηλο) και οι ανάγκες του κράτους ήταν άπειρες, προσωμοιώθηκε (η πολιτεία) με την Ψωροκώσταινα. Ο χαρακτηρισμός αυτός μεταφέρθηκε στις εφημερίδες και γενικεύτηκε σε ολόκληρη την Ελλάδα. Η φράση "Τι να περιμένει κανείς απ' την "Ψωροκώσταινα" έγινε παροιμιώδης...

Ποια, όμως, ήταν αυτή η φτωχιά και κατά τα άλλα αξιοπρεπής, αειβίωνη και φιλέυπλαχη γυναίκα,

που της κόλλησαν το παρατσούκλι "Ψωροκώσταινα";

Συνοπτικά η ιστορία της, (Ευάγγελος Δαδιώτης, "Αιγαιοπελαγίτικα" τεύχος 13) είναι η εξής:

"Δεν έχω τίποτα άλλο από το ασπένιο δαχτυλίδι κι αυτό το γρόσι. Αυτά τα τιποτένια προσφέρω στο μαρτυρικό Μεσολόγιο", είπε περήφανη η γριά πλύστρα Χατζηκώσταινα και τα άφησε πάνω στο τραπέζι που είχε στήσει στην πλατεία του Ναυπλίου η ερανική επιτροπή, εκείνη την Κυριακή του 1826.

Ύστερα απ' αυτή την απρόσμενη χειρονομία, κάποιος από το πλήθος φώναξε: "Για δείτε, η πλύστρα η "Ψωροκώσταινα" πρώτη πρόσφερε τον όβολό της".

Κι αμέσως το φιλότιμο πήρε κι έδωσε. Βροχή πέφταν πάνω στο τραπέζι λίρες, γρόσια κι ασπικά. Αυτή ήταν η συνέχεια της φτωχής προσφοράς της πλύστρας Χατζηκώσταινας, που από εκείνη τη στιγμή απθανاتیστηκε με το παρατσούκλι "Ψωροκώσταινα". Και το παρανόμι αυτό κόλλησε έπειτα στην Ελλάδα. Μ' αυτό χαρακτήριζαν την οικονομική αθλιότητα της μετεπαναστατικής Ελλάδας. Και δεν ξεγράφηκε αυτή η λέξη από το ελληνικό λεξιλόγιο. Αλλά, ποια ήταν η "Ψωροκώσταινα"; Ήταν η κάποτε αρχόντισσα των Κυδωνιών, του Αϊβαλιού, Πανωραία Χατζηκώστα, σύζυγος πάμπλουτου Αϊβαλιώτη έμπορου, που φημιζότανε όχι μόνο για τα πλούτη του άντρα της, μα και για τα πολλά δικά της κι ακόμα για την ομορφιά της.

Όταν αργότερα οι Τούρκοι πυρπόλησαν την πολιτεία του Αϊβαλί, και έσφαξαν άντρες και γυναικόπαιδα, ανάμεσα σ' αυτούς που σώθηκαν ήταν και η αρχόντισσα Πανωραία Χατζηκώστα, που είδε να σφάζουν οι Τούρκοι τον άντρα της και τα παιδιά της. Κατά καλή της τύχη ένας ναύτης τη βοήθησε και μαζί με άλλους την ανέβασε σ' ένα

καράβι που ξεμπάρκαρε στα Ψαρά. Εκεί αναγνωρίστηκε από τον ομοιοπαθή της Βενιαμίν το Λέσβιο, την προστάτεψε και τον ακολούθησε στην Πελοπόννησο. Στο Ναύπλιο ο Βενιαμίν παρέδιδε μαθήματα για να ζήσει και η Πανωραία, για να ζήσει, άρχισε να Ξενοπλένει, κι αργότερα, με σαλεμένα σχεδόν τα λογικά της, ζητιάνευε στους δρόμους του Ναυπλίου.

Έπειτα από το περιστατικό του εράνου στο Ναύπλιο, όταν έφτασε ο Καποδίστριας στην Ελλάδα, τη σημάδεψε κι όταν ίδρυσε το ορφανοτροφείο, η Πανωραία που τώρα έγινε γνωστή με το παρανόμι "Ψωροκώσταινα", προσφέρθηκε να πλένει τα ρούχα των ορφανών χωρίς καμιά πληρωμή.

Βοηθήματα:

Δαδιώτης Δ. Ευάγγελος, Ψωροκώσταινα, περιοδικό "Αιγαιοπελαγίτικα" τεύχος 13

Δρανδάκης Παύλος, Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμος Αθήναι.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ

 ΠΡΟΠΟ - ΑΩΤΤΟ - ΠΡΟΤΟ - ΤΖΟΚΕΡ
 ΕΤΟΙΧΙΜΑ - ΚΙΝΟ - SUPER3 - EXTRAS
ΛΙΟΛΙΟΣ ΘΩΜΑΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΛΑ 91
 ΛΕΥΚΑΔΑ
 ΤΗΛ. 26450 24841
ΕΙΣΗΛΘΕΝ

GARDEN care
Bio gardening
 ΠΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Μ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 Τ. ΓΕΩΠΟΝΟΣ
 Email: pntonio_gardening@hotmail.com
 ☎ 6972000062
ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ & ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ
 ☞ ΜΕΛΕΤΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΗΠΩΝ & ΧΩΡΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
 ☞ ΕΠΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΓΚΑΖΩΝ
 ☞ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ
 ☞ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ - ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΙ
 ☞ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΗΠΩΝ

Αισθησιον

Εσώρουχο Πολυτελείας
Γυναικείο-Ανδρικό
Νίκη Ροντογιάννη
 Ι. Μελά 137 Λευκάδα
 Τηλ.: 26450 26158

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ
 ΓΕΩΤΡΑΚΑ ΕΡΕΥΝΑ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
 ΜΕΛΕΤΗ-ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΗΠΩΝ

Σκλαβεντή Δημητρά
 Καραβέλα 22, 31100 Λευκάδα
 τ/φ: 2645021366 κ. 6936726989
 e: stem70@otenet.gr

ΛΑΜΠΑΔΑΣ ΓΑΜΟΥ & ΒΑΪΤΤΗΣΗΣ

Κογιδάς Δημήτρης
 Ιωάν. Μελά 186 • Λευκάδα
 Τηλ.: 2645 0 22193, 6979 918 856

Ανάβαση
CAFE

 Τσουκαλάδες Λευκάδας
 τηλ. 26450 97000

Χαγιάς
Δευδής

 Ιωάννου Μελά 149, Λευκάδα
 Τηλ.: 6945 383 395, 2645300509

ΤΖΕΜΟΣ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΦΥΤΟΠΩΛΕΙΟ
 Παναγιώτης Τζέμος
 Τσουκαλάδες Λευκάδας
 τηλ. 2645097016 - 6977215009

περί θεατρικών κειμένων δοκίμιο

Είναι στα αλήθεια ζηλευτό και συγκλονιστικό συνάμα το πως ο θεατρικός συγγραφέας ξεκινάει και γράφει και φυσικά ολοκληρώνει ένα έργο του χωρίς σημεία στίξης. Ξαν ένας άλλος ξεχωριστός δημιουργός που δίνει στα πράγματα το δικό του ρυθμό, τη δική του πνοή. Ξαν ένας δημιουργός που σου δίνει την ελευθερία να σταθείς σε οποια λέξη θέλεις..σε οποια πρόταση εσύ επιθυμείς, να πάρεις ανασα και να συνεχίσεις..να δώσεις εσύ που διαβάζεις το χρώμα των συναισθημάτων που αναβλύζεις..γιατί αυτός γράφει λέξεις , παραγράφους σελίδες ολοκληρές, κεφαλαία γιατί είχε το δικό του λόγο και πνευματικό η βιωματικό ερεθισμα.Ομως αυτο είναι δικό του και εσύ απο αυτα εχεις τα δικα σου.

Αληθεια ποσο τελικα σημαντικα είναι τα σημεια στίξης και γιατι είναι σημαντικα...εχουμε τοσο πολυ αναγκη απο καθορισμους...?είναι αλλο οι καθορισμοι και αλλα τα ορια..το οριο είναι το κειμενο χωρις σημεια στίξης που ο δημιουργος του-παρολο που είναι αλλος-σου δίνει απλοχερα την ελευθερια και τη χαρα να το φτιαξεις οπως εσυ θελεις..στα δικα σου τα μετρα και συναισθηματα..αρα δεν υπαρχει οριο..ισως ομως οι καθορισμοι-τα σημεια- να πρεπει να υπαρχουν". Παντα είναι πιο ευκολο να σταματας στη τελεια που υπαρχει χωρις εσυ να εισαι υποχρεωμενος να ανακαλυψεις που θα τη βαλεις. Που εσυ θα βαλεις θαυμαστικο θαυμαζοντας..γιατι ποιος αντεχει τα σημεια στίξης δηλαδη τικκοινωνικες συμβασεις αν θαυμασει αυτο που δεν επιτρεπεται. Αν στεναχωρηθει εκει που

το κειμενο δεν υπαγορευε κατι τετοιο,ποιος θα ξεπερασει τους φοβους και τις δηθεν κοινωνικες συμβασεις που υπαγορευουν αξιοπρεπεια,συμβιβασμους και ανοχη.Ο δικος σου ρυθμος στο κειμενο,τα δικα σου σημεια στίξης είναι που πρεπει να σε απασχολουνε που θα τα βαλεις εσυ και μονο εσυ.

Αυτο είναι το αγχος του ηθοποιου. Διαβαζοντας οσο μπορει αποστασιοποιημενος το κειμενο μηπως και σταθεί σε λέξη που δεν επρεπε. Μηπως η τελεια μπει αλλου και η παραγραφος ξεκινήσει αλλου. Μηπως τα αποσιωποτικά βρεθούν αλλου και αλλου ήταν η σιωπή του. Μηπως η χαρά ταιριάζει σε άλλη πράξη κειμένου..κι έτσι ο ρολος παρει άλλη μορφή απο αυτη που θα ηθελε η που εχει.

.Μα μηπως αυτη δεν είναι και η ζωη..?οχι βεβαια.. φροντισαμε

ολοι μια χαρα να επιδειξουμε τη τεχνη μας στο να τοποθετησουμε ενα σωρο σημεια στίξης -ενα σωρο κοινωνικες συμβασεις ανα την ιστορια και η τεχνη του βαθους των νοηματων πανε περιπατο...μα πως θα νιωσω τη τεχνη της ζωης -την ανωτερη τεχνη -οταν εγω δε κανω λαθος στη λεξη η στο σημειο στίξης.Στο κειμενο μου εγω θα δωσω χρωμα συναισθηματικο,εγω θα βαλω τα σημεια στίξης.Εγκλωβισμος σε μια ωραια εικονα ενος κειμενου στολισμενη με πολυ ωραια σημεια στίξης...και το νοημα ..το βαθος που εμεις δινοουμε που είναι...

Και παλι εγω τι φταιω που για τη ζωη δεν ειμαι καλος ηθοποιος και για το θεατρο ειμαι αληθινος....

Νικος Σταματελος (Ζορμπας)

Τι θα 'λεγαν οι γέροντες;

«Άνθρωπος του μόχθου». Φράση συναγεμρός για τα επικοινωνούντα με το συναίσθημα κύτταρά μου. Φράση ναύαρχος σε επιθεώρηση για τη ναυτική βάση που υπηρετούν οι τρίχες των χεριών μου. Φράση ζεστή, γλυκιά, οικεία όσο η μυρωδιά από χώμα των χεριών και των ρούχων του παππού μου.

Ο παππούς μου, άνθρωπος της γης, σε όλη του τη ζωή ασχολήθηκε μαζί της. Χωρίς μηχανήματα, χωρίς τρακτέρ. Ποτέ. Με τα χέρια. Την έσκαβε, την όργωνε, την έσπερνε, την καλλιεργούσε, την τρυγούσε. Τη χαίδευε, την έβριζε, την έφτυνε, τη φιλούσε, τη βλαστημούσε, την κατουρούσε, την αγαπούσε, ξάπλωνε πάνω της. Έπαιρνε πλαγιές χέρσες, σκληρές κι απάτητες για δεκαετίες, ναρκοθετημένες βράχια άσπαστα αιώνων και τους άλλαζε όψη. Τις άφηνε χωράφια έτοιμα να παραδώσουν καρπό, χωράφια καμάρι της θεάς Δήμητρας. Αν πολιτισμός είναι το σημάδι που με αίσθημα και λογική αφήνουμε στον κόσμο, τότε τα σημάδια του παππού μου στη γη

είναι (και) η δικιά μου πολιτιστική κληρονομιά. Να το γενικεύσω τώρα, να φύγω απ' τα δικά μου. Ας πάμε σε επίπεδο χώρας. Πόσοι γέροντες, πόσοι σοφοί άνθρωποι του μόχθου πέρασαν απ' τα χωριά ετούτης της γης που κλείνεται στα δικά μας γεωγραφικά όρια; Τι κόσμο μας παρέδωσαν; Τι κόσμο παρέδωσαν στους γονείς μας, τι είναι αυτός που παραλάβαμε εμείς και τι αυτός που ετοιμαζόμαστε να αλλάξουμε ως σκυτάλη με τους επόμενους; Δε θυμόμαστε; Δεν έχουμε ζώσες μνήμες ενός άλλου τοπίου; Ας ψάξουμε τότε. Ας ξεφυλλίσουμε παλιές εφημερίδες, ας βρούμε ασπρόμαυρες φωτογραφίες, ας διαβάσουμε μαρτυρίες, ας χαθούμε λίγο στην ταξιδιωτική λογοτεχνία των τελευταίων αιώνων. Ας ταρακουνήσουμε τα στάνταρ της κίτσομπάροκ αισθητικής μας. Δεν είναι, δεν ήταν ποτέ ο κόσμος τσιμέντο και πλαστικό και αυτοκίνητα. Δεν ήταν ποτέ ο κόσμος μια ασθμαίνουσα προσπάθεια επιβίωσης μέσω της διαρκούς κατανάλωσης. Ξενίζουν οι λέξεις μου; Γιατί; Μοιάζουν φορέματα άλλης εποχής; Ξεπερασμένες ιδέες ενός κόσμου που προχωράει μπροστά; Ίσως. Ίσως πάλι όχι. Ίσως ο δρόμος μας μπροστά να καταλήγει σε γκρεμό!

Να το εξειδικεύσω όμως πάλι, επιστροφή σε

εμάς. Ζούμε σε ένα ωραίο μέρος. Θα ήθελα να μπορώ να πω ότι «ζούμε σε ένα ωραίο χωριό». Δεν το λέω. Η δικιά μου οπτική τουλάχιστον, δε μου το επιτρέπει. Αρκούμαστε να αυτοπροσδιορίζομαστε ως «στάση». Μα αλήθεια, τι πλάσματα μπορεί να είμαστε αν ευτυχούμε με όρους τροχαίας;

Θέλετε να κάνετε μίαν υπέρβαση του νου, της λογικής; Μαζέψτε στην πλατεία του χωριού όλους τους γέροντες και τις γριές που έφυγαν τα τελευταία εκατό χρόνια. Σκεφτείτε τους εκεί μετά από μια βόλτα, από μια ξενάγηση σε ό,τι καινούριο έχουμε φτιάξει, αφού τους πήγαμε στο βουνό, στις παραλίες, σε όλες τις γειτονιές και τέλος πάνω, στον κεντρικό δρόμο. Σκεφτείτε τους εκεί κι εσάς μπροστά τους και κάντε τους δυο ερωτήσεις: «Σας άρεσε αυτό που είδατε; Θα θέλατε να ζήσετε εδώ;» Δε θα απαντήσω εγώ γι' αυτούς. Εγώ θα αντιστρέψω την εικόνα και θα απαντήσω στην ερώτηση του παππού μου για το δικό του χωριό, για τη δική του εποχή: Ναι, μου αρέσει αυτό που απ' τις αφηγήσεις ξέρω, αυτό που απ' τις φωτογραφίες έχω δει. Ναι, θα ήθελα να ζω εκεί!

Δ.Β.

Κυριακή 23 Φεβρουαρίου τα Τζωρτσάτα έμειναν ορφανά και έρημα, γιατί η θεία Κλαίρη αποφάσισε να πάει το μακρινό ταξίδι, που δεν έχει γυρισμό. Ποιος δεν πέρναγε από τα Σταματελάτα και δεν κοίταγε πάνω για να δει την θεία Κλαίρη να τον χαιρετήσει και να τον κάνει να χαρεί με τα γλυκά της λόγια;

Διάλεξε την Κυριακή, μέρα γιορτινή, μα και συννεφιασμένη, γιατί συννεφιασμένη ήταν και η ψυχούλα της.

Η Κλαίρη Σταματέλου ήταν η

χαρά της ζωής, η όαση μέσα στην έρημο και το ηλιοβασίλεμα μετά την βροχή. Ο ξαφνικός χαμός της απίστευτος. Κανείς δεν μπορεί να τον πιστέψει και να τον δεχτεί. Ήταν άνθρωπος ζωντανός, άνθρωπος ανοιχτός, ψυχή καθαρή!

Πώς λοιπόν αποχωρίζεσαι τη ζωή, το γέλιο, τη χαρά, την ελπίδα, τον φωτεινό ήλιο; Αγωνίστρια, εργατική, τρυφερή μάνα, καλή σύζυγος και γλυκιά γιαγιά. Τα συνδύαζε όλα μοναδικά.

Ποτέ δεν έχανε την αισιοδοξία της και τους αγκάλιαζε όλους,

όμως η ψυχή της ήταν μελαγχολική. Φορούσε μάσκα για να κάνει τους γύρω της ευτυχισμένους. Γι' αυτό διάλεξε να φύγει τις Απόκριες, για να μετριάσει τον πόνο και τη λύπη μας. Έφυγε ήσυχα και αθόρυβα για να μην τλαιπωρηθεί και κουράσει κανέναν. Ήθελε να την θυμόμαστε ακριβώς όπως ήταν γελαστή, όρθια! Αυτό είναι το μεγαλείο του καλόκαρδου και ανοιχτού ανθρώπου που μοιράζει αγάπη και αληθινά συναισθήματα.

Ευχαριστούμε γι' όλα!

Υ.Γ. Συγγνώμη που δεν πήγαμε για μπάνιο στα Καμίνια. Να δεις τη θάλασσα, που τόσο λαχταρούσες! Να ξέρεις όμως πως όση είναι η απεραντοσύνη της θάλασσας ήταν η παρουσία σου και θα είναι και η απουσία σου! Μια όμορφη θάλασσα ήσουν κι εσύ γιαγιά, που γοήτευες όλο τον κόσμο! Θα μας ταξιδεύει η ανάμνησή σου για πάντα.

Καλό ταξίδι, γιαγιά

Κωνσταντίνα Δημητρίου Βεργίνη
(Εκπαιδευτικός)

περί... τεχνα

ΟΙ ΠΟΡΕΙΕΣ ΜΟΥ

(Στη μητέρα μου που έφυγε νωρίς)

Μη μιλάς... θα 'ναι καλύτερα... δε σου 'χει τύχει ποτέ; Κρίμα. Τουλάχιστο έχεις μάθει να δέχεσαι μες στην καρδιά σου το σήμερα απλά. Μη μιλάς... άκου τη βροχή που στάζει απ' τα λουκιά. Άκου τους τσίγκους πως τρίζουν.

Σ' αρέσει. Θυμάμαι την καρό φουστίτσα και την πράσινη ζακέτα απ' το χονδρό μαλλί... Μη με νομίζεις κακιά. Ξέρω, δεν σ' αφήνω να πεις την ημερία σου γουλιά - γουλιά... όπως το θες... Είσαι περίεργη... εγώ όμως θέλω να σε πάω σε μέρη ολόκληρα δικά μου.

Είναι ωραίο να ανοίγεις στο φως της χαράς. Ανοίγεις σαν τουλίπα και παίρνεις ζέστα. Πολλή ζέστα και ανθρώπινη γαλήνη! Ξέρω... σου φαίνομαι ανίκανη να πειθαρχήσω τις κουβέντες μου. Μπορεί... ίσως να 'ναι κι η ώρα. Κοίτα... εσύ θα κοιτάς τα χείλια μου, τα δάχτυλά μου, έτσι όπως χαϊδεύουν τα παλιά φύλλα απ' τα ημερολόγια, θα κοιτάς τα δάκρυα όπως θα τρέχουν... και δεν θα μιλάς... Ξέρεις πόσο πολύ χρειάζομαι τη σιωπή σου... το Ξέρεις... Δώσε μου τ' άνοιγμα για τη λύτρωση... Σε παρακαλώ... Ποτέ άλλοτε δεν σε παρακάλεσα τόσο σιγανά, ψιθυριστά... να μη με πάρουν είδηση τα λεπτά και βαλθούν να τρέχουν πιο γρήγορα...

Φοβάμαι μη δεν προλάβω... θα 'ναι καλύτερα... σίγουρα θα 'ναι καλύτερα... Αν Εκκληιδώσουν την αγάπη μου, αν Εκκληιδώσουν τα θέλω μου... Περιμένεις; Το βλέπω. Έρχεσαι πιο κοντά στις φλόγες για να τις πιάσεις... Και 'γώ κάποτε, μπροστά από κοψαλισμένα ψωμάκια, άπλωνα τις παλάμες να πιάσω τα χορευταράδικα κόκκινα κουκλιά όλο μυστήριο!

Χάξευα έτσι τις στάχτες όπως εσύ τούτη την ώρα... Σας... μη μιλάς... μιλάει το φευγαλέο σήμερα μου κι άκου το... Όχι, πες μου εσύ βροχή γιατί κανείς τόσο κόπο να το καθαρίσεις, να το κάνεις καινούργιο! Σε ρωτάω, τι πας να κάνεις; Βάλθηκαν να μου σβήσεις το «τώρα» μου για να 'χω μόνο «πριν»;

Κρίμα... σε θέλω τόσο πολύ βροχή μου, στάλες μου... βρεμένο χώμα μου... σας θέλω τόσο πολύ!

Μη παραξενεύεσαι... έλα... έλα πιο κοντά... Να 'μαι... Καρό παλτουδάκι... Λεπτούλα που ήμουνα... μικρούλα με αληθινό χαμόγελο και κατάλευκα δόντια... Κοίτα με τώρα... Μοντγκόμερ και κουκούλα για τις ψιχάλες... σφιγμένα δόντια στριμωγμένα πίσω από τα χείλη... Κρυώνω... κάνε τόπο και για μένα... Για μένα το μικρούλι, με τα κοτσιδάκια... να γλυκάνω την παγωνιά σου... Τι θέλω! Να μη ξεχάσω...

Ακούς τον αέρα; Ακούς πως μας φοβερίζει ότι θα μας αρπάξει τη ζωή; Δε θέλω... Γιατί γίνεται έτσι κακός; Να τον ημερέσουμε... να του δείξουμε τον μικρούλη εαυτό μας, όπως φαίνεται εδώ στην παλιωμένα μέρη κάτω από τον ήλιο, μπροστά από ένα φωτογραφικό φακό... Ίσως γίνει πιο τρυφερός με τα δέντρα και τον κόσμο.

Ίσως γίνει ακόμα πιο τρυφερός με μένα που μαζεύω ένα ένα τα κομμάτια μου τούτη τη νύχτα...

Μη γελάς... Δεν ήμουν αστεία.

Η καρδιά μου τότε ήταν συνέχεια χαρούμενη και τραγούδαγε για τις κληματαριές με τα παπούτσια στα κλαριά τους, τραγούδαγε για τα ψηλά πεζούλια που σκαρφάβηνα, τραγούδαγε για μια αυλή με μια ελιά στην άκρη... Μια φορά είχε κλάψει για έναν κόκορα που θάσφαζαν... Τούχε δώσει να πιει νερό... Πες και θα του χάριζε έτσι το αιώνιο κακάρισμα... Μη γελάς... Και τα χρώματα ήταν η αδυναμία μου... και τα κεντήματα ήταν η αδυναμία μου... και είναι πιο πολύ οι αναμνήσεις που αγαπιούνται...

Είναι η ανάγκη να κολλήσω για τα καλά στις αλλοτινές μου συνήθειες... έστω για μια νύχτα... Δεν αείζει; Πες μου πως αείζει... Θέλω να μιλήσεις μόνο για ένα δευτερόλεπτο και να μου πεις, να το ακούσω, «ΝΑ!»...

Έτσι μπράβο... Μου έκανες μεγάλο καλό. Από παντού ξεκύνεται η μοναξιά και με ψάχνει. Το «ΝΑ!» σου με διηλώσε και με έκρυψε... Ξέφυγα πια... Τώρα είμαι σιγουρευμένη και ξεκινάω να περπατώ σωστά...

Είσαι καλή... με βοηθάς να πατάω στην γραμμή που διάλεξα από την αρχή... Γίνομαι σαν τυφλή νύφη που πάει να μεταλλήσει σε πεταλούδα.

Ζαπισμένη, κλεισμένη στο κουκούλι μου... Παχαράω να βγω επιτέλους με τις γιορτινές ακτίνες του ήλιου. Πότε θα καταφέρω να πετάξω από πάνω μου το καταπιεστικό «μια φορά κι ένα καιρό»;

Αγάπη κι αυτή για τα παραμύθια... Δύο γιαγιάδες, δυο ξεχωρα παραμύθια. Πάντα τα ίδια, από τις ίδιες γέρικες παρουσίες...

Στοργικά... Τρυφερά... Γαληνεμένα... Ειπωμένα με αγάπη. Τέτοιο ήταν το νανούρισμα για μένα... Και η καθημέρια γιαγιά ήξερε το παραμύθι της και μου το 'λεγε για να ονειρευτώ

τον κόσμο του.

Θυμάμαι τόσο πολλά μέσα σε ένα λεπτό... Τι μ' έχει κάνει να ανασκαλεύω τα παιδικά μου κασόνια; Δεν Ξέρω... Με πιστεύεις, έτσι δεν είναι; Αυτές τις υγρές μέρες του Δεκέμβρη η ανάσα μου φουσκώνει ασταμάτητα και ο ύπνος είναι βαρύς... Η καρδιά μου φτερουγίζει δυνατά.

Δεν έχω παυσία. Τι κοιτάω να μαζέψω; Τι να σώσω και τι να σηρώω πιο βαθιά... Τι θέλω να βουλιάξει μέσα μου κι αγωνίζομαι τόσο επίμονα; Οι πορείες μου είναι ατέλειωτες και τα παλιά μου τρόπαια ξεφτισμένα. Βαρέθηκε ο χρόνος να τα σέρνει πίσω του και μου τ' άφησε για να βασανίζομαι... Συρτάρια με κουρέλια από υφάσματα, από καρό παλτουδάκια, χρώματα, κορδέλες...

Οι πορείες μου με κάνουν να χάνω δύναμη και η ανταχή μου λιγοστεύει... Τουλάχιστο να ήξερα που θα βρω λίγη γαλήνη... να ανακουφίζομαι... Άλλη μια πορεία και φτάνω σε ένα από τα τέρματα... Άλλος ένας αγώνας και κόβω ταχύτητα για να δω ποιος θα φτάσει πρώτος να σπάσει τη κλωστή. Έτσι από περιέργεια... Ας σταθώ ή όχι... Ας ηγαίνω πιο σιγά... Να γευτώ ακόμη καλύτερη τη γλύκα από τα μυστικά μας... Για μας μιλάω, ναι. Μαζί δεν προχωράμε; Λοιπόν τι φαντάζεσαι... Έτσι είναι... Ζωντάνεψαν μέσα στα σκοτεινά στενά μου, στα σοκάκια μου, θαμμένες αλήθειες, νεκρά γέλια, νεκρές χαρές, θλιμμένα πρόσωπα αποεξασμένα... Κι ευτυχώς που είμαστε πλάι - πλάι, ζεσταίνουμε τις παλάμες μας ανυπόμονα, και δεν τοιμάμε να ψάξουμε η μια τα μάτια της άλλης.

Άλλαξες... πόσο άλλαξες... κι εγώ άλλαξα... μ' αγαπάς, το Ξέρω. Κι εγώ σ' αγαπώ, μα δεν το Ξέρεις. Κι όλο πασχίζω να μη το μάθεις. Λάθος μου. Έτσι, χωρίς να Ξέρω κι εγώ το γιατί δεν θέλω να στο δείξω... Κρυμμένη χαρά... Δικιά μου χαρά μονάχα μια φορά θέλησα να στη χαρίσω, κι αυτή για πολύ... ήταν αργά... Φτάνουμε στη ζωή... Γύρνα και κοιτα πίσω σου... Τι σέρνεις; Όλο τα κουτιά με τις ευχές σου άνοιγες, τουλάχιστο κάνε μου αυτή τη χάρη... Γύρνα και κοιτα τι σέρνεις... Και είσαι τόσο μακριά!

Με συντρόφευες σε πολλές πορείες μου Ξέρω τι αναρωτιέσαι... «Πότε»; «Πως»; «Αλήθειες». Και όμως ούτε αυτό σ' άφησα να καταλάβεις... Ήμουνα πιο κλεισμένη στους θησαυρούς μου από ότι νόμιζες. Εγώ τους Ξέρω καλά τους θησαυρούς μου... Ποιοι είναι αυτοί οι τζαμένιοι, ποιοι οι κρουστάλλιοι, ποιοι οι κοκάλιοι και ποιοι οι γιορτινοί, οι γεμάτοι φως και ομορφιά, οι ποτισμένοι με βροχή και χιόνι, οι χιλιοχαϊδεμένοι από τις πίκρες μου, όλοι αυτοί... είναι πραγματικοί... Υπάρχουν, φωνάζουν... Γελάνε, κλαίνε... Και είναι κλειδωμένοι μέσα μου... Οι δικοί σου; Που τους Ξέχασες; Και μη μου το αρνιέσαι. Οι αναμνήσεις σου από τα παιδικά παιχνίδια δεν μοιάζουν με τους θησαυρούς μου;

Έλα μην είσαι άλλο τόσο γαλήνια... Κλάψε λίγο γιατί μας άφησες... Θα σου κάνει καλό... Γίνε λιγάκι σαν εμένα... Γεμάτη ταραχή και φόβο... Έλα... Η τελευταία μας πορεία... είναι αυτή... Θα τελειώσει κάπου στο αύριο... Μέχρι εκείνη τη στιγμή πάντα όπου πατάω, πάντα πίσω μου κι όχι πλάι μου, πάντα στα δικά μου βήματα...

Σου ζητώ πολλά... Κείνη τη νύχτα έπεσα για ύπνο, κι ονειρευόμουν εμένα καθισμένη στο κρεβάτι δίπλα στο μαξιλάρι μου... Μου μιλούσες... Είχες αρχίσει να μου μιλάς για τη ζωή σου τη δύσκολη... Κι ύστερα για την πενία σου... Τον σεισμό... Τις φακές... Τα φασόλια... Το χωριό... Τον παππού και τη γιαγιά, τους θείους, τις θείες, για τη φίλη σου τη Νίνα... Τα κλάματα και τα γέλια σου... Για τα παιδιά...

Όλοι τούτοι οι θησαυροί σου μου φανερώθηκαν έτσι Ξαφνικά ολόκαθαροι... Οι πορείες σου και οι πορείες οι δικές μου... Τόσο λιγοστές... Θα προλάβω να κι εγώ όπως είχες προλάβει; Εσύ με πιο πολύ πόνο κι εγώ με πιο πολλή ευτυχία. Περίεργα... Σε ήθελα κοντά μου... Έτσι όπως μου κες αποκαλυφθεί. Παιδική καρδιά, καρδιά γυναίκας, μνάς... Σου μιλούσα κείνη τη νύχτα σε μια συμμαθήτριά από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο, για να σε κρατήσω, η φωνή μου πιο γαλήνη, πιο φωτεινή. Και η δικιά σου γκρίζα φορτωμένη καρδιά και μελαγχολία... Ήταν οι σειρήνες ήταν η αρρώστια... Ήταν η τρυφερή καρδιά σου...

Κι εγώ θα συνέχιζα να σ' αγαπώ με το δικό μου απόκρυφο τρόπο... Μίλα... Ακόμη κι από μακριά... Θα ναι καλύτερα έτσι... Νανούρισε με... Κουράστηκα κι έχω μπροστά μου ανηφοριά... Οι πορείες μου δεν τελειώσαν εδώ. Δεν θα τελειώσουν... Κανενός οι πορείες δεν τελειώνουν έτσι. Μόνο κατά τη δύση του ήλιου του... Όταν ο κόσμος του ξεχνιέται απ' τους ανθρώπους... Δεν ληπάμαι για τα πουργάρια που θα μου σκίσουν τα γόνατα, ληπάμαι που οι πορείες μας δεν θα ναι ποτέ ίδιες...

Έσβησε η φωτιά; Καληνύχτα...

28 Δεκεμβρίου 2013
Αγγελική Τυπάλδου - Τσακάλη!

Πέτρινα χρόνια

Ο Σύλλογος με κάλεσε κάτω στα Καλυβάκια για να τους πω ένα ποίημα απ τα παλιά χρόνια.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο Νάσο και στο Λάκη όπου μου κάρησαν την τιμή να πω ένα ποιηματάκι.

Και μου θυμήσαν τα παλιά τα σχολικά μου χρόνια όπου τα πέρασα παιδιά μέσα στη καταχθόνια.

Ευπόλητη και νησιωκία πήγα να στα Καλυβάκια μήπως και μάθω η έρημη ολίγα γραμματάκια.

Τα πόναγα τ' αγάπαγα αυτά τα γραμματάκια μα ο πατέρας μ' έβαζε να βόσκω κατσικάκια.

Μα όσο κι αν τα φύλαγα όσο κι αν τ' αγαπούσα αυτά τα έρμα γράμματα ποτέ δεν τα ξεχνούσα.

Και του πατέρα του 'λεγα να πάω στη Λευκάδα, στο γυμνάσιο, μη γίνω και δασκάλα.

Μα οι συνθήκες οι κακές, τα πέτρινα τα χρόνια, μου αφαιρέσαν τη χαρά που είχα μέσα στη καρδιά για μια ζωή αιώνα.

Δήμητρα Φιλ. Σταματέλου

Maistros apartments

τηλ.: 26450 97230, 26450 97295
6948 711 865, 6976 571 913, 6983 004 157
e-mail: maistrosapartments@yahoo.gr

VILLA Ελαιών
www.eleon.gr

Τσουκαλάδες Λευκάδας
τηλ. 2645097069
E-mail: eleon@hol.gr villaeleon@gmail.com

αθλητικά νέα

του ΗΛΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Μανάρας)

Η Αναγέννηση Τσουκαλάδων παρά το πολύ καλή διοίκηση που έχει φέτος, τον καλό και συνεπή προπονητή, τους ταλαντούχους νεαρούς, αλλά και τους έμπειρους ποδοσφαιριστές συνεχίζει την μέτρια πορεία της χωρίς να μαζεύει βαθμούς αν και έχει κάνει αρκετά καλά ματς.

Σε ένα πολύ καλό ματς για την **11η Αγωνιστική** της Β' Κατηγορίας, η ομάδα της Αναγέννησης κράταγε την νίκη μέχρι το 85' μέχρι που

ισοφαρίστηκε σε 3-3 από τον πρωτοπόρο Α.Ο. Σύβρο (μαζί με την Καρυά). Τα γκολ για την ομάδα μας τα σημείωσαν: 2 ο Νόνιος Βεργίνης (το δεύτερο πολύ θεαματικό και συνάμα πολύ δύσκολο σε εκτέλεση ανάποδο ψαλίδι λόγω ότι η μπάλα ήταν χαμηλά) και 1 ο βετεράνος και πολύ έμπειρος Νίκος Βλάχος.

Σε ένα ακόμα αγώνα για την **12η Αγωνιστική** της Β' Κατηγορίας, η Αναγέννηση συνέχισε τις καλές εμφανίσεις αλλά έχασε στον Άγιο Πέτρο με 2-1. Το γκολ για την ομάδα μας το σημείωσε ο Δημήτρης Κεντράι.

Για το κύπελλο στρο-

φή έκανε η ομάδα μας στις κακές εμφανίσεις: ηττήθηκε με 2-6 απέναντι στον Απόλλων Πάργας που παίζει στην Α' Κατηγορία και αποκλείστηκε από την ημιτελική φάση της ΕΠΣ Πρέβεζας - Λευκάδας. Τα γκολ της ομάδας μας: 1 γκολ ο Νόνιος Βεργίνης (Μουμούλης) και το άλλο ο Γιάννης Βεργίνης(Ζάνας).

Η **13η Αγωνιστική** της Β' Κατηγορίας έφερε την ήττα 3-0 από του Ίωνες Λευκάδας.

Την 14η Αγωνιστική της Β' Κατηγορίας δεν αγωνίστηκε λόγω καιρού (δεν πέρανε το καράβι από το Μεγανήσι και αναβλήθηκε).

Την **15η Αγωνιστική** της Β' Κατηγορίας δεν αγωνίστηκε λόγω ότι δεν κατέβηκε ο Λευκάτας 2000 και έτσι πήρε τους 3 βαθμούς.

Σε αναβληθέντα αγώνα η ομάδα της Αναγέννησης Τσουκαλάδων δεν κατάφερε να πάρει τους 3 βαθμούς και ηττήθηκε από το Μεγανήσι με 2-4. Τα γκολ της ομάδας μας τα σημείωσε ο Νόνιος Βεργίνης.

Την **16η Αγωνιστική** της Β' Κατηγορίας η προτελευταία η ομάδα μας έπαιξε στους Τσουκαλάδες και γνώρισε την ήττα από τον ΠΕΑΣ Κατούνας με 1-3. Το γκολ , ο Νόνιος Βεργίνης.

ΟΜΑΔΑ	-	ΑΓΩΝΕΣ-	ΒΑΘΜΟΙ
Α.Ο. ΣΥΒΡΟΣ		16	42
Α.Ο. ΚΑΡΥΑΣ		16	37
ΠΑΣ ΠΑΛΙΑΜΠΕΛΑ		16	29
ΙΩΝΕΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		16	28
ΠΕΑΣ ΚΑΤΟΥΝΑΣ		16	25
ΑΕΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΜΑΡ.		16	18
ΑΟ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ		16	16
ΠΑΣ ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ		16	15
ΑΝΑΓ/ΣΗ ΤΣΟΥΚΑΛΑΔΩΝ		16	6
ΠΑΕ ΛΕΥΚΑΤΑΣ 2000		16	0

κοινωνικά

αυτοί που έφυγαν

ΣΤΑΜΑΤΑ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Στις 25/12/2013 κηδεύτηκε στο χωριό η Σταμάτα Ροντογιάννη. Έφυγε στα 86 η θεια Σταμάτα σύζυγος του μπάρμπα Θεοδόση (Μπάλτσα). Μια γυναίκα ήσυχη και υπομονετική. Από μικρή στη βιοπάλη ήρθε στο χωριό να εργαστεί , έμεινε και παντρεύτηκε. Παραδοσιακή νοικοκυρά, στοργική μάνα και γιαγιά. Στο πλευρό του μπάρμπα Θεοδόση έως τελευταία για ελιές, χωράφια, αμπέλια. Απέκτησαν δυο παιδιά το Θωμά και την Ελένη, δασκάλους και τους δύο στο επάγγελμα. Ο Θωμάς έφυγε το 1984 σε τροχαίο δυστύχημα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Στις 31/12/2013 κηδεύτηκε στο χωριό ο Γιώργος Ροντογιάννης (καλογιάννος). Έφυγε στα 74 αποσυρμένος για χρόνια από τα κοινά εξαιτίας των χρόνιων προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε. Αγροφύλακας στις Σπα-

θαριές και στην πόλη. Από το 1996 ως το 2001 και στο χωριό. Μερακλής και εργατικός δούλευε στα χωράφια ακούραστος. Τα άλογα ήταν η αδυναμία του. Η γη και η φύση του έδιναν ζωή. Η πιο ευχάριστη ασχολία του ήταν να κεντρώνει τις αγριλίδες και να τις μερεύει. Καλαμποurtζής και πειραχτήρι του άρεσε να πειράζει και να τον πειράζουν. Με τη γυναίκα του Ελευθερία Ροντογιάννη απέκτησαν δυο παιδιά τον Σπύρο και την Αμαλία. Ο Σπύρος πυροσβέστης στο επάγγελμα και η Αμαλία δραστηριοποιείται στον τουρισμό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΑΡΒΕΡΑΚΗΣ

Στις 3-2-2014 κηδεύτηκε στο χωριό ο Αντώνης Βαρβεράκης. Έφυγε στα 68 του, σύζυγος της Βαγγελιώς, τρίτης κόρης του μπάρμπα Θεοδωρή (φέγγως) και της θεια Φροσύνης. Άνθρωπος του χωριού περισσότερο και όχι της πόλης. Όταν συ-

νταξιοδοτήθηκε από την εταιρία όπου εργαζόταν, ζούσε τον περισσότερο καιρό στο χωριό μας. Του άρεσε να δημιουργεί και να ομορφαίνει με τις κατασκευές του. Τα χέρια του έπιαναν τα πάντα. Τα παιδιά του Μάκης και Νώντας εργάζονται στις ένοπλες δυνάμεις.

ΚΛΑΙΡΗ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ

Στις 24-2-2014 κηδεύτηκε στο χωριό η Κλαίρη Σταματέλου. Έφυγε στα 82 της η θεια Κλαίρη σύζυγος του μπάρμπα Ζώη Σταματέλου (μάγκα). Νοικοκυρά και αγρότισσα, κλασική Τσουκαλαδιώτισσα. Λεβεντογύναικα, άνθρωπος αρχοντικός στη καρδιά και στο λόγο. Το γέλιο και το κομπλιμέντο συνόδευαν κάθε φράση της. Πρώτη αυτή να χαιρετήσει όσους έβλεπε να περνούν από το δρόμο. Απέκτησε τρία παιδιά τη Βάσω τον Πάνο και το Μάριο. Ο Πάνος και ο Μάριος εργάζονται στο Δήμο Λευκάδας και η Βάσω έχει

μεταφορική εταιρία.

ΚΑΤΙΝΑ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ

Στις 8 του Φλεβάρη έφυγε στα 91 της η Κατίνα σύζυγος του Γιώργη του Σταματέλου (Ζορμπά) και κηδεύτηκε στο Τσοτύλι της Κοζάνης. Τα τελευταία χρόνια ήταν βασανισικά για την ίδια ,τον άνδρα της και για όλη την οικογένειά της ,αφού ήταν για αρκετά χρόνια κατάκοιτη και έζησε τη τραγωδία του μεγαλύτερου της γιου ,του Θωμά, που χάθηκε πολύ νεος αφήνοντας τη γυναίκα του Καίτη και τα δυο του παιδιά Σταυρούλα και Γιώργο ορφανά.Έχει ακόμη ένα γιο , τον Κώστα που είναι παντρεμένος με την Κατερίνα,(δικηγόροι και οι δύο στη Θεσσαλονίκη) .Έχουν και ένα γιο, το Γιώργο.

Ο Πολιτιστικός σύλλογος Τσουκαλάδων εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων συγχωριανών μας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ειρήνη Σταματέλου και ο Διαμαντής Εργάτης απέκτησαν αγόρι. Η Κωνσταντίνα Σταματέλου και ο Αντώνης Τζανιδάκης απέκτησαν κορίτσι. Ο Σταματέλος Περικλής του Θεοδώρου και η σύζυγος του Ρωξάνη Καραϊσκού απέκτησαν αγόρι. Ο Ανδρέας Σταματέλος του Σπύρου και η Αναστασία απέκτησαν αγόρι. Να ζήσουν και να είναι καλότυχα.

ΓΑΜΟΣ

Ο Θωδωρής Ροντογιάννης και η Οξάνα Χριστέα παντρεύτηκαν στις 26/1/2014 στον Ι.Ν. Εισοδίων Θεοτόκου στο χωριό. Μετά το γάμο ακολούθησε και η βάπτισμα του γιου τους Γιώργου. Να ζήσουν και να είναι ευτυχισμένοι.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

Ο Χαράλαμπος Κοντογεώργης του Γεωργίου και της Νίκης το γένος Κατωπόδη που γεννήθηκε και κατοικεί στη Λευκάδα και η Μαριγώ Τυπάλδου του Θωμά (Μαμάτση) και της Αναστασίας το γένος Κοψιδά που γεννήθηκε στην Πρέβεζα και κατοικεί στη Λευκάδα πρόκειται να παντρευτούν στις 26-06-2014, στον Ιερό Ναό Παναγίας της Γύρας στη Λευκάδα (Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου)

MAKIS & MATEO

- Γύψινα
- Γυψοσανίδες
- Ψευδοροφές
- Χωρίσματα
- Έτοιμοι σοβάδες
- Ελασχωματισμοί
- Ταπετσαρίες
- Μεταλλικά σίπια
- Θερμομονωστές
- Ευρηγειακά Τζάκια

Διεύθυνση: Φιλοσόφων & Καραβέλα, Λευκάδα, Τηλ/Φαξ: 26450 24740
Κιν.: 6948 501413, e-mail: info@makis-mateo.gr, www.makis-mateo.gr

Καφέ - Εστιατόριο • Café - Restaurant
Παραλία Λευκάδας - Lefkada Port • τηλ./tel.: 26450 22232

margarita

Villa Melisti ***

♦ APARTMENTS
♦ ROOMS TO LET

TSOUKALADES • LEFKADA ISLAND • GREECE
tel. +30 26450 97130
mob. +30 6970 019795
www.villamelistilefkada.gr
e-mail: info@villamelistilefkada.gr

Την τελευταία Κυριακή της αποκριάς συμμετείχαμε στην αποκριάτικη παρέλαση που πραγματοποιήσε το πνευματικό κέντρο του Δήμου Λευκάδας, στα πλαίσια των αποκριάτικων εκδηλώσεων «ΦΑΡΟΜΑΝΗΤΑ 2014», με πεζό γκρουπ 50 και πλέον ατόμων,

που είχε σαν θέμα: «Ξόμυγες εναντίων .....μπούρμπουλων», σατιρίζοντας την δύσκολη οικονομική και πολιτική κατάσταση που βιώνουμε.

Σε όλο αυτό το διάστημα που μας πέρασε, συνέχισαν την λειτουργία τους τα τμήματα του Συλλόγου

μας: **το μικρό και μεγάλο χορευτικό, το μικρό θεατρικό και το τμήμα ζωγραφικής και χειροτεχνίας.**

Ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν και συνέβαλαν στην πραγματοποίηση αυτών των εκδηλώσεων και όσους μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Σε λίγες μέρες θα γίνουν οι Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές. Όλη η Λευκάδα με τον "Καλλικράτη" είναι ένας Δήμος. Όσο απομακρίνεται η εξουσία από τον πολίτη, τόσο πιο απρόσωπη και αυταρχική γίνεται.

Εξ άλλου χωρίς πόρους και με τόσα προβλήματα που παραμένουν άλυτα και με προτεραιότητες που καθορίζονται με διαβλητά κριτήρια ίσως θα περιμένουν για πολύ ακόμη.

Ο Σύλλογός μας με ανοικτή επιστολή προς όλες τις παρατάξεις γνωστοποιεί κάποια από τα προβλήματα και περιμένουμε να τα δούμε στα προγράμματά τους.

Μέχρι σήμερα που τυπώνονταν η εφημερίδα έχουν γίνει γνωστές οι παρακάτω υποψηφιότητες:

• Η **Δήμητρα Σταματέλου** του Σπύρου με τη δημοτική παράταξη "Λαϊκή Συσπείρωση" που στηρίζεται και από το ΚΚΕ

• Ο **Κων/νος Δρακονταειδής** με τη δημοτική παράταξη "Όλοι για τη Λευκάδα" που στηρίζεται και από το ΣΥΡΙΖΑ.

• Ο **Σπύρος Μαργέλης**, πρώην δήμαρχος, νομάρχης και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

• Ο **Βασίλης Αραβανής** με τη δημοτική παράταξη "Μαζί για τη Λευκάδα" που στηρίζεται και από τη ΝΔ.

ΡΗΤΟΡΙΚΕΣ ...ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

■ Πώς λέγαμε παλιά ότι το Αιγαίο ανήκει ...στα ψάρια του; έ, λοιπόν και η άμμος ανήκει στις παραλίες της Λευκάδας και μάλιστα κατά προτεραιότητα στις Δυτικές απ' όπου και έφυγε.

■ Περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, περιοχή NATURA, βιότοπος, κλπ, κλπ, κλπ κι όμως το δημοτικό συμβούλιο λίγο πριν μας αποχαιρετήσει και ύστερα από οχτώ χρόνια ξαναέθαψε το θέμα της αλλαγής του τελικού αποδέκτη του βιολογικού της Λευκάδας γιατί άραγε;

2014 Συντρίψτε το τούνελ

Σαράντα χρόνια τώρα, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, θυμάμαι κι έναν καλό κύριο – όχι πάντα τον ίδιο - να βγαίνει κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς και να μου λέει ότι με το νέο χρόνο θα έρθει και το φως. Να με διαβεβαιώνει ότι υπάρχει φως. Και ότι αν είμαι καλός, υπάκουος και ήσυχος τότε θα το δω κι εγώ.

Εγώ, εν τω μεταξύ, παραμένω στο τούνελ. Γεννήθηκα στο τούνελ, μεγάλωσα στο τούνελ και γερνάω μέσα στο τούνελ. Κι ο πατέρας μου το ίδιο. Και εκεί που παραλίγο να το συνηθίσω το τούνελ τους μαζί με τα ψεύτικα τα... τούλια τα μεγάλα τους, τώρα βλέπω και το γιό μου να τον έχονε αλυσοδέσει μέσα στο τούνελ. Και τα άλλα παιδιά. Που και σ' αυτά, τα ίδια τους λένε. Που πάνε κι αυτά να τα παραμυθιάσουν. Να τα ευνοήσουν. Με τα ίδια λόγια. Με τις ίδιες ψευτιές. Και τότε μου ανεβάνει το αίμα στο κεφάλι. Χτυπούν οι φλέβες μέσα μου. Θέλουν μαζί με εμένα να θάψουν και το γιό μου – και τα άλλα παιδιά – μέσα στο τούνελ τους.

Ε, λοιπόν, θα τους πάρει το τούνελ τον πατέρα! Το φως θα έρθει! Όχι γιατί το λένε αυτοί. Αλλά γιατί το σκοτάδι τους παράγινε. Κι όσο το σκοτάδι τους γίνεται έρεβος, τόσο περισσότερο ξεχνούν: Το πιο βαθύ σκοτάδι είναι λίγο πριν ξημερώσει! Και θα ξημερώσει! Παρά και ενάντιά τους – ναι! - το βλέπω το φως να έρχεται. Το βλέπω στα μάτια του γιού μου και των άλλων παιδιών. Στα μάτια τους που λάμπουν! Στα μάτια τους που πετάνε σπίθες! Που βγάζουν φωτιές!

Το φως θα έρθει! Το φως είναι από τη φλόγα που θα γίνει πυρκαγιά κάθαρσης και αναγέννησης! Έρχεται! Που πάει να πει: Φως - ανάτασης από το βούρκο του τούνελ τους. Φως – αλληλεγγύης και ανασύνταξης των εκατομμυρίων ψυχών που χειμάζονται στην καταχνιά του. ....

.....Το φως έρχεται! Θα το φροντίσουμε εμείς μαζί με τα παιδιά μας. Θα το φέρουμε για μας και για τα παιδιά μας.

Τα μάτια σας 2014! Είμαστε το φως που έρχεται!

Καλή χρονιά!

Απόσπασμα από το άρθρο του Ν.Μπογιόπουλου
"Συντρίψτε το τούνελ"
ΠΗΓΗ:enikos.gr/